

VORBIND DESCHIS DESPRE ÎNGRIJORARE

CUM SĂ IEȘI ÎNVINGĂTOR ÎN LUPTA CU EMOȚIILE
PRIN PUTEREA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU!

JOYCE MEYER

Inițial publicată sub titlul *Ajută-mă – sunt îngrijorat!*

VORBIND DESCHIS DESPRE

Îngrijorare

Cum să ieși învingător în lupta cu emoțiile prin
puterea Cuvântului lui Dumnezeu!

JOYCE
MEYER

Alfa Omega Publishing

Publicată în original în limba engleză sub titlul:

Straight Talk on Worry – Overcoming Emotional Battles with the Power of God's Word

Inițial publicată în limba engleză sub titlul – ***Help Me I'm Worried!***

Warner Books Edition

Copyright©1998 by Joyce Meyer

Life In The Word, Inc.

P.O.Box 655 Fenton, Missouri 63026

Tradusă și publicată cu permisiune.

Toate versetele sunt preluate din traducerea Cornilescu a Bibliei.

Versetele marcate (AMP) sunt preluate și traduse din *The Amplified Bible* (Biblia Amplificată).

Traducere: Ligia Peșan

Corectură: Adriana Bold

Tehnoredactare: Gabi Giulușan

Prelucrare grafică/copertă: Gabi Giulușan

Versiunea în limba română: ***Vorbind deschis despre îngrijorare – Cum să ieși învingător în lupta cu emoțiile prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu***

Copyright © 2012 Alfa Omega Publishing

Editura ***Alfa Omega Publishing***

CP 1141, OP 8, Timișoara

300890, România

Tel/Fax: +(40) 256-284.912

E-mail: editura@alfanet.ro

Comenzi on-line: www.alfaomega.tv/magazin

ISBN: 978-606-8720-02-09

CUPRINS

Introducere	7
<i>Prima parte: RĂMÂNÂND ÎN LOCUL ASCUNS</i>	
1. Rămâi sub protecția Lui	11
2. Citește indicatoarele: încrede-te în Dumnezeu	15
3. Totul va fi bine	23
4. Gândurile lui Dumnezeu sunt mai înalte decât gândurile noastre	35
Concluzie	47
<i>A doua parte: VERSETE</i>	
Versete care să te ajute să depășești îngrijorarea	57
Rugăciune care să te ajute să lupți împotriva îngrijorării	59
Rugăciune pentru a avea o relație personală cu Domnul	60
DESPRE AUTOR	61

INTRODUCERE

Dumnezeu dorește să facă o înțelegere cu tine. El dorește să Îi dai toate grijile, problemele și eșecurile tale – „cenușa” ta – în schimbul bucuriei. El îți va purta de grijă.

Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe.

Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi. 1 Petru 5:6-7

Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să... dau [consolare și bucurie] celor întristați din Sion, să le dau o cunună (ghirlandă sau diademă) împărătească în loc de cenușă... Isaia 61:1-3 (AMP)

Dumnezeu dorește să se îngrijească de noi, însă pentru a-L lăsa să facă acest lucru trebuie să încetăm a ne mai purta grija. Mulți doresc ca Dumnezeu să le poarte de grijă în timp ce ei se îngrijorează sau încearcă să afle răspunsul, în loc să aștepte îndrumarea lui Dumnezeu. De fapt, aceștia se afundă în „cenușa” lor, dar doresc ca Dumnezeu să le ofere bucurie. Dumnezeu ne va dăruia bucurie după ce mai întâi, noi Îi dăm „cenușa”.

Noi Îi dăm grijile prin faptul că avem credință că El poate și ne va și purta de grijă. Evrei 4:3 spune: „Pe când noi, fiindcă am crezut (adică ne-am bazat pe Dumnezeu) intrăm în odihna...”

Intrăm în odihna Domnului prin credință. Îngrijorarea este opusul credinței. Îngrijorarea ne fură pacea, ne epuizează fizic și poate chiar să ne îmbolnăvească. Dacă ne îngrijorăm, nu ne încredem în Dumnezeu și nu intrăm în odihna lui Dumnezeu.

Ce schimb bun! Tu Îi dai lui Dumnezeu cenușă, iar El îți dă în schimb o cunună împărătească (sau frumusețe în alte traduceri). Tu Îi dai toate grijile și preocupările, iar El îți oferă protecție, stabilitate, refugiu și bucurie deplină – privilegiul de a fi în grija Lui.

Prima parte

RĂMÂNÂND ÎN LOCUL ASCUNS

1

RĂMÂI SUB PROTECȚIA LUI

Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic [A cărui putere învinge orice dușman]... Psalmul 91:1 (AMP)

Dumnezeu are un loc ascuns în care putem să ne odihnim în pace și siguranță.

Locul ascuns este locul odihnei în Dumnezeu, un loc al păcii și al mângâierii în El. Acest loc secret este un „loc supranatural” unde îngrijorarea dispare și pacea domnește. Este locul prezenței lui Dumnezeu. Când petrecem timp în rugăciune, când căutăm pe Domnul și rămânem în prezența Lui, suntem, de fapt, în acest loc ascuns.

Verbul „a sta” se referă, de fapt, la „a te stabili, a rămâne, a locui”¹. Când noi rămânem în Hristos sau stăm sub ocrotirea Celui Preaînalt, rămânem acolo permanent, nu vizităm doar ocazional acest loc. În Noul Testament, una dintre traduceri din limba greacă pentru „a sta” este „a rămâne”, cuvânt folosit în Ioan 15:7, unde Isus spune: „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”

Atunci când noi alegem să rămânem în Dumnezeu, de fapt, alegem să locuim în prezența lui Dumnezeu. În versiunea Biblia Amplificată, pasajul din Ioan 15:7 a fost tradus în felul următor: „Dacă locuiți în Mine [rămâneți în mod vital uniți cu Mine] și dacă rămân în voi cuvintele Mele și dacă acestea continuă să trăiască în inimile voastre, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (AMP)

Cu alte cuvinte, avem nevoie să fim profund înrădăcinați în Dumnezeu. Trebuie să cunoaștem Sursa ajutorului nostru în fiecare situație și circumstanță. Trebuie să avem propriul nostru loc ascuns al păcii și siguranței. Trebuie să ne bazăm pe Dumnezeu și să ne punem pe deplin încrederea în El.

¹ Webster's New World College Dictionary, ediția a treia, s.v. „dwell” (a locui).

În locul ascuns

Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic... Psalmul 91:1

Psalmistul spune că cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt va fi în siguranță.

Umbra Celui Preaînalt este un loc ascuns, privat, sau un loc de refugiu. Este locul în care fugim atunci când suntem răniți, copleșiți sau simțim că nu mai avem putere. Este locul spre care alergăm atunci când suntem nedreptățiți sau persecutați, când suntem în nevoi, sau când pur și simplu nu mai putem continua.

Îmi aduc aminte că în copilărie am locuit într-o casă mare. (Mama mea făcea curățenie în acea casă în schimbul chiriei.) Era o casă enormă, ornată din abundență cu numeroase sculpturi în lemn și avea câteva încăperi secrete mai mici. Într-o zi, am găsit una din aceste încăperi ascunse. Era, de fapt, o bancă sculptată sub una dintre scările interioare și avea o fereastră cu vitralii lângă ea.

Încă mă pot vedea stând pe acea bancă meditănd. Nu știu la ce meditam la acea vârstă fragedă, dar îmi aduc aminte că aveam câteva răni și probleme.

Viața din casa părintească a fost marcată de multe situații care m-au tulburat. Acel loc cu o bancă sculptată în scara interioară a fost ca o ascunzătoare pentru mine. Era locul în care mergeam când îmi era frică sau aveam nevoie de alinare.

Acest verset ne spune că Dumnezeu dorește să fie locul nostru ascuns.

Pentru unii oameni, alcoolul reprezintă locul ascuns. Alții folosesc drogurile, iar alții televizorul. Unii cad în depresie și refuză să comunice. Sunt o mulțime de oameni care se ascund de multe lucruri.

În loc să căutăm refugiu în lume, Dumnezeu dorește să ne ascundem în El. La aceasta se referă expresia „umbra Celui Atotputernic”. Atunci când avem probleme, când suntem în necazuri, Dumnezeu vrea ca noi să rămânem sub umbra protectivă a aripilor Sale.

Umbra Celui Atotputernic

...la umbra Celui Atotputernic [A cărui putere învinge orice dușman].

Psalmul 91:1 (AMP)

Dacă suntem sub ocrotirea Celui Preaînalt, unde vom fi găsiți? Psalmistul

spune că vom rămâne la „umbra Celui Atotputernic”. Acesta este locul în care Dumnezeu dorește ca poporul Lui să locuiască.

Tatăl nostru cere să nu vrea ca noi să Îl vizităm din când în când sau să fugim la El atunci când ne simțim copleșiți. El dorește ca noi să stăm la umbra aripilor Sale, să rămânem și să locuim acolo în permanență. Când facem acest lucru, rămânem stabili și tari pentru că niciun dușman nu poate sta împotriva puterii Celui Atotputernic. Dacă rămânem în acel loc, diavolul nu ne poate răni.

A fost un timp în viața mea când intram și ieșeam din locul ascuns. Am descoperit însă, că atunci când alerg spre locul ascuns și rămân acolo, nu mă simt atât de copleșită.

Avem nevoie de Domnul în orice vreme, nu doar ocazional. În Ioan 15:5 Isus spune: „... despărțiți de Mine [nefiind într-o uniune vitală cu Mine] nu puteți face nimic.” (AMP)

Ce înseamnă, de fapt, să rămânem la umbra Celui Atotputernic? În primul rând, umbra presupune un loc răcoros, un loc în care ești protejat de soarele arzător sau de arșița lumii. După cum știm, umbra presupune și o delimitare. Dacă intenționăm să stăm la umbra aripilor lui Dumnezeu, trebuie să înțelegem că există și limite bine definite între care trebuie să rămânem.

O graniță (limită) este o zonă intermediară între două calități sau condiții. În cazul umbrei, granița o reprezintă locul în care se termină umbra și încep să se vadă razele de soare.

Să presupunem că este amiază, soarele strălucește cu putere și vedem un copac imens. La umbra aceluia copac ne vom simți mult mai bine decât dacă stăm în continuare în soare.

Când oamenii lucrează în aer liber, la soare, și încep să transpire, le place să se adăpostească la umbră în timpul pauzelor. Unii oameni plantează copaci în jurul caselor lor pentru că aceștia ajută la scăderea temperaturii din interiorul casei. Umbra este astfel un loc dorit, mai ales într-o zi caniculară.

Dacă decidem să rămânem la umbra aripilor lui Dumnezeu, viața va fi mai confortabilă. Nu va fi atât de cald și nu va „trebui să transpirăm la nesfârșit”. În loc să ne îngrijorăm pentru problemele noastre, ne vom odihni în Dumnezeu.

Dacă alegem să stăm la soare, vom fi într-o situație incomodă, vom simți transpirația, vom fi nefericiți, însetați și uscați. Depinde de fiecare dintre noi unde alegem să stăm – la umbră (încercându-ne în Dumnezeu) sau la soare (răbdând) – în Isus sau în lumea cu toate problemele ei.

Tu unde vei alege să stai? Vreau să cred că la umbră. Fiecare dintre noi are însă tendința să se abată și să ajungă din nou la căldură, unde condițiile nu sunt așa de bune. Mai pe urmă, când sunt gata să mă sfârșesc, fug la umbră să mă odihnesc din nou. După o vreme însă, ajung să mă aventurez din nou în arșita soarelui.

Romani 1:17 vorbește despre faptul că cel neprihănit va trăi prin credință. Cu toate acestea, uneori trăim prin credință, alteori în îndoială și necredință, ca mai apoi să avem din nou credință.

Ce se întâmplă dacă vrem să rămânem sub protecție, la umbră, însă uneori realizăm că nu suntem în acel loc? Cum vom ști că nu mai suntem sub protecția lui Dumnezeu? Vom ști acest lucru privind la indicatorii pe care Dumnezeu le plasează pe calea noastră.

CITEȘTE INDICATOARELE: ÎNCREDE-TE ÎN DUMNEZEU

*I*maginează-ți că ești pe o șosea și conduci. Acesta este drumul vieții. Pe mijlocul șoselei sunt trasate niște linii. Uneori, aceste linii sunt duble și au culoarea galben, avertizând: „În cazul în care calci aceste linii, vei avea probleme și riști să te tamponezi cu cei de pe contrasens.”

Uneori, șoseaua este marcată cu linii albe întrerupte, ceea ce înseamnă: „Poți să treci pe cealaltă bandă și să depășești mașina din fața ta dacă dorești. Dacă treci aceste linii, șansele ca ceva rău să se întâmple sunt mici. Poți însă să ai probleme dacă nu te asiguri și nu ești atent la traficul din sens opus.”

Există, de asemenea, indicatoare de circulație care ne ajută să ne orientăm sau ne avertizează: „Bandă suplimentară de circulație cu pietriș”, „Atenție: căderi de pietre”, „Atenție la căprioare”, „Sens unic”, „Drum de ocolire”, „Drum în construcție”, „Atenție: curbă”. Dacă acorzi atenție acestor indicatoare, vei rămâne pe șosea. Vei evita să mergi prea la stânga și să produci un accident sau să ieși de pe șosea în dreapta și să ajungi în șanț.

Asemenea acestor indicatoare de circulație, în viață există și indicatoare spirituale. Pentru a sta sub protecția lui Dumnezeu, trebuie să acordăm atenție indicatoarelor care ne spun să avem încredere în El și să nu ne îngrijorăm, să nu ne temem și să nu lăsăm ca anxietatea să ne cuprindă. Aceste indicatoare ne spun să aruncăm povara noastră asupra Lui. Atunci, în loc să ne preocupăm excesiv de a găsi o soluție, trebuie să ne focalizăm gândurile asupra lucrurilor care sunt „adevărate”, „oneste”, „drepte”, „curate”, „plăcute”, asupra a „tot ce este vrednic de admirat”, „orice faptă măreață” sau „orice este vrednic de laudă” (Filipeni 4:8).

Dacă vom acorda atenție acestor indicatoare și vom rămâne în limitele drumului, vom putea rămâne pe direcția pe care trebuie să mergem. Vom fi protejați și vom experimenta în viața noastră împlinirea tuturor promisiunilor minunate din Cuvântul lui Dumnezeu.

Atenție la indicator!

Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți pe el!”, când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga. Isaia 30:21

Să presupunem că ești pe drumul vieții, conduci, și începi să virezi la dreapta ieșind astfel de pe șosea. Observi că drumul este mai accidentat decât înainte și devii mai atent să vezi pe unde conduci. Tocmai în acel moment, îți aduci aminte de un indicator pe care l-ai văzut cu câțiva kilometri mai devreme și care spunea: „Încrede-te în Dumnezeu și nu te îngrijora.”

Dacă decizi să continui în direcția aleasă de tine, te vei îndepărta și mai mult de șosea, putând chiar să ajungi în șanț. În acest caz, vei fi nevoit să chemi o mașină care să te remorcheze.

Așa se întâmplă atunci când alegem să ne îngrijorăm și nu ne încredem în Dumnezeu. Ieșim, de fapt, de sub protecția Lui și dușmanul poate să ne atace mult mai ușor. Când acest lucru se întâmplă, în mod inevitabil ne pierdem pacea.

Cărări drepte

Croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchioapătă să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat. Evrei 12:13

Când iei o decizie greșită, când alegi să te îngrijorezi în loc să te încrezi în Dumnezeu, nu te vei mai simți la locul tău și îți vei pierde pacea. vei începe probabil să simți că lucrurile nu merg așa cum trebuie și că la un moment dat ți-ai pierdut direcția.

În momentul în care îți pierzi pacea, trebuie să te oprești și să spui: „Stai o clipă. Unde greșesc?”

Pe drumul vieții mele, uneori realizez că nu am pace în adâncul inimii mele. Atunci când ajung în această situație, mă opresc și spun: „Doamne, unde am greșit?” Sunt conștientă că atunci când îmi pierd pacea, înseamnă că am ieșit de sub protecția umbrei aripilor Lui.

De obicei, acest lucru se întâmplă din cauza îngrijorării. Alteori, este din cauza faptului că la un moment dat am greșit și nu mi-am recunoscut vina, nu m-am pocăit, sau din cauza faptului că am greșit față de altcineva fără să îmi dau seama la momentul respectiv.

Într-o astfel de situație Îi cer pur și simplu: „Doamne, Te rog arată-mi de

ce mi-am pierdut pacea.” Îndată ce aflu acest lucru, pot să fac pașii necesari pentru a remedia situația.

Dacă experimentezi un atac de îngrijorare în timp ce faci ceea ce Domnul ți-a arătat că trebuie să faci, te sfătuiesc să citești cu voce tare cuvintele Domnului Isus din Matei 6:25-32.

Nu te mai îngrijora

De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?

Matei 6:25

Dacă ții o cură de slăbire, poate ar trebui să începi prin a citi prima parte a versetului de mai sus – partea cu mâncatul și băutul! Dacă ești asemeni mie, atunci când ții cură de slăbire parcă numai la mâncare îți stă gândul!

Îmi aduc aminte de vremea când țineam cură de slăbire. Toată ziua mă gândeam la când și ce urma să mănânc și cum urma să prepar acea mâncare. În mintea mea cântăream deja mâncarea și calculam câte calorii are. Deseori, mi se făcea și mai foame pentru că mă gândeam constant la mâncare!

De fapt, ne îngrijorăm mai puțin cu privire la ce urmează să mâncăm și să bem decât cu privire la ce trebuie să facem într-o anumită situație, și ne gândim: „Dar dacă se întâmplă cutare sau cutare lucru?” Majoritatea dintre noi avem haine suficiente, mâncare destulă, case confortabile și o mașină de care ne putem folosi. Însă atunci când situația se înrăutățește, când trebuie să facem față unor situații ce par imposibile, apar în mintea noastră niște voci care strigă: „Ce vei face acum?” Și astfel începem să ne îngrijorăm.

Uitați-vă la păsări

Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Matei 6:26

Ai văzut vreodată o pasăre care să stea în copac și să experimenteze o cădere nervoasă? Ai văzut vreodată o pasăre care să se plimbe și să spună: „Mă întreb cum voi face rost de următorul vierme. Am nevoie de viermi! Dacă Dumnezeu nu mai creează viermi de azi încolo? Nu știi ce se va alege de mine. Nu știi ce aș face. Poate că aș muri de foame! Dar dacă Domnul continuă să

creeze viermi, dar anul acesta nu vor fi așa gustoși sau dacă nu trimite ploaie și aceștia nu mai ies din pământ? Dacă nu mai găsesc paie pentru cuibul meu?” Dar dacă, dar dacă, dar dacă!

Isus a spus: „Uitați-vă la păsările cerului!” Ele nu au căderi nervoase. În fiecare dimineață ele zboară, cântă și se bucură.

Mă întreb de câtă pace ne-am putea bucura tu și eu dacă am alege să ne luăm liber o oră și să privim păsările!

Ce rezolvă îngrijorarea?

Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? Matei 6:27

Răspunsul la întrebarea de mai sus este evident, nimeni. Putem însă, să ne scurtăm viața dacă insistăm în a transforma îngrijorarea într-un obicei.

În loc să ne îngrijorăm, trebuie să învățăm să fim mai asemănători păsărilor cerului care sunt în totalitate dependente de Domnul pentru a primi hrană și, cu toate acestea, sunt capabile de a cânta toată ziua de parcă nu ar avea nicio grijă.

Uitați-vă cu băgare de seamă la crini

Și de ce vă îngrijați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei. Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Matei 6:28-30

Isus spune, de fapt, că florile câmpului nu se lasă prinse în lucrurile pământeste. Ele nu muncesc pentru a fi crini; ele sunt pur și simplu. Dumnezeu le îmbracă foarte frumos.

Credem noi cu adevărat că suntem mai puțin importanți decât păsările și florile în ochii lui Dumnezeu?

Nu fiți neliniștiți

Nu vă îngrijați, dar, zicând: „Ce vom mânca?” sau: „Ce vom bea?” sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?” Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Matei 6:31-32

Problema cu îngrijorarea este că ne determină să rostim lucruri precum: „Ce vom mânca? Ce vom bea? Cu ce ne vom îmbrăca?” Cu alte cuvinte, „Ce vom face dacă Dumnezeu nu intervine?”

Începem să ne frământăm și să ne agităm prin cuvintele gurii noastre. În loc să ne calmăm fricile și să îndepărtăm grijile, ne adâncim mai profund în ele.

Problema acestui tip de comportament este că aparține celor care nu știu că au un Tată ceresc. Dar tu și eu știm că avem un Tată ceresc, deci trebuie să ne comportăm ca atare. Cei necredincioși nu știu cum să se încredă în El, însă noi ar trebui să știm.

Isus ne asigură că Tatăl nostru ceresc cunoaște toate lucrurile de care avem nevoie înainte ca noi să I le cerem. Atunci de ce ne îngrijorăm? În schimb, trebuie să ne focalizăm atenția asupra lucrurilor mai importante – lucrurile lui Dumnezeu.

Caută mai întâi lucrurile dintâi

Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Matei 6:31

Timp de ani de zile m-am agitat destul de mult înainte de a merge să slujesc la una din întâlnirile organizate de mine. Mă rugam: „Doamne, ajută-mă!” Nu este greșit să ceri ajutor Domnului, însă eu mă rugam motivată de anxietate, și nu de credință.

În timp ce mă pregătesc de slujire, studiez și mă pregătesc cât de bine pot. Apoi, chiar înainte ca întâlnirea să înceapă, petrec timp în rugăciune și meditație, închinându-mă Domnului și având părtașie cu El.

Niciodată nu mi-a spus să merg să slujesc în cadrul unei întâlniri mari. Nu mi-a spus niciodată să fiu interesată de colecte mari. Tot ceea ce fac este să Îl caut pe El, iar El are grijă de numărul celor din sală, de colectă sau de orice alt aspect.

Mult prea des investim timpul nostru în a-L căuta pe Dumnezeu pentru răspunsuri la problemele noastre, când ar trebui să Îl căutăm doar pe El.

Atât timp cât Îl căutăm pe Dumnezeu, rămânem în locul ascuns, la umbra Celui Atotputernic. („El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui...” Psalmul 91:4) Atunci când începem să căutăm răspunsul la toate problemele și situațiile din viața noastră, când încercăm să împlinim dorințele noastre mai presus decât voia lui Dumnezeu, ieșim de sub umbra aripilor Lui.

Ani de zile L-am căutat pe Dumnezeu pentru a afla cum poate să crească organizația mea. Rezultatul a fost că aceasta a rămas exact la fel. Nu creștea. Uneori, chiar a pierdut din amploare. Ce nu am înțeles la acel moment a fost că tot ce trebuia să fac era să caut Împărăția lui Dumnezeu și El va aduce creștere.

Tu realizezi că nici măcar nu trebuie să te îngrijorezi pentru propria ta creștere spirituală? Tot ceea ce trebuie să faci este să cauți Împărăția și vei crește spiritual. Caută-L pe Dumnezeu, rămâi în El și El aduce creștere în viața ta.

Un sugar se hrănește cu lapte și crește. Tot ce trebuie să facem tu și eu este să ne dorim sincer laptele Cuvântului și vom crește. (1 Petru 2:2)

Nu putem experimenta adevărata măsură a succesului prin efortul nostru omenesc. În schimb, trebuie să căutăm mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui; apoi toate celelalte lucruri ne vor fi date pe deasupra.

Nu trebuie să căutăm cadourile lui Dumnezeu, ci prezența Lui.

Petrece timp la umbră

Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului și să mă minunez de templul Lui. Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui și mă va înălța pe o stâncă. Iată că mi se și înalță capul peste vrăjmașii mei, care mă înconjoară: voi aduce jertfe în cortul Lui, în sunetul trâmbiței, voi cânta și voi lăuda pe Domnul. Psalmul 27:4-6

Uneori, ne trăim viețile în sens opus. Exact așa procedam și eu în urmă cu câțiva ani. Eu căutam extinderea organizației mele. Căutam să fac tot felul de schimbări la mine pentru că nu eram mulțumită de mine însămi. Încercam să îl schimb pe soțul meu. Încercam să îi schimb pe copiii mei. Căutam vindecare și prosperitate. Căutam toate lucrurile de sub soare, și nu petreceam timp la umbră deloc.

Atunci Domnul a intervenit și mi-a arătat unde greșeam. A folosit Psalmul 27:4-6 pentru a sublinia că mai întâi trebuie să Îl caut pe El și prezența Lui în toate zilele vieții mele.

Pe vremea aceea, ceream multe lucruri care nu aveau de-a face cu prezența lui Dumnezeu. Totuși, pe măsură ce am început să Îl caut, am început să îmi doresc tot mai mult din prezența Lui. Mai apoi, când au venit problemele, El m-a ascuns sub acoperișul cortului Lui. Când dușmanul a venit încercând să mă distrugă, eu am înălțat cântece de laudă și bucurie către Domnul.

Diavolul nu m-a putut atinge pentru că eu eram la umbra Celui Atotputernic. Eram inaccesibilă pentru el. Satana nu a putut să îmi cauzeze o cădere nervoasă pentru că eu eram la umbra Celui Atotputernic unde nu mă îngrijoram.

Nu vă îngrijați de nimic

Nu vă îngrijați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.

Filipeni 4:6-7

Cu mult timp în urmă, Dumnezeu mi-a spus că atunci când vin la El în rugăciune, trebuie să Îi dau Lui tot ceea ce diavolul a încercat să îmi ofere.

În aceasta constă, de fapt, rugăciunea. Diavolul vine și ne oferă o problemă. Noi spunem: „Nu pot să port această povară deoarece este prea grea pentru mine. Dumnezeuule, Ți-o dau Ție.”

În Filipeni 4:6-7, apostolul Pavel ne spune în esență: „Rugați-vă și nu vă îngrijați.” El nu ne spune: „Rugați-vă și îngrijați-vă.” Când ne rugăm și dăm problemele noastre lui Dumnezeu, demonstrăm de fapt Domnului că avem încredere în El. Așa ar trebui să arate rugăciunea noastră.

Și eu trebuie să procedez așa, mai ales atunci când vine vorba de fiul meu adolescent, Danny. El încă locuiește cu noi. Datorită lucrării în care eu și soțul meu suntem implicați, trebuie să călătorim mult. Mi se rupe inima uneori când trebuie să îl las pe Danny acasă. Înainte de absolvire mi-a spus la telefon că în tot acest timp s-a confruntat cu anumite situații la școală, că ne ducea dorul când noi lipseam, mai ales dimineața când se trezea și seara când mergea la culcare.

Pe parcursul anilor, Dave și cu mine am dezvoltat o relație bună cu fiul nostru. Îl iubim și el ne iubește. (Celălalt fiu al nostru avea 10 ani când Domnul ne-a vorbit că îl vom avea pe Danny, așa că el este bebelușul nostru!) Am fost preocupați pentru el în anii de liceu pentru că știam ce fel de presiuni și influențe va avea de înfruntat.

Fiecare dintre noi se confruntă cu provocări zilnice. Dacă se întâmplă să cădem în capcana autocompătimirii, dacă alegem să fim posomorâți pentru că nu toate merg perfect în viața noastră, nu vom ajunge nicăieri. Trebuie să ne focalizăm pe ceea ce contează și să facem ceea ce spune Biblia – să ne rugăm!

De fiecare dată când începeam să mă îngrijorez pentru Danny când eram plecați în slujire, mă rugam în felul următor:

Tată, Îți mulțumesc pentru că ai grijă de Danny. Îți mulțumesc, Doamne, că Tu ai un plan pentru viața lui și că veghezi ca tot ceea ce se întâmplă să fie spre binele lui. Îți mulțumesc că el este acoperit de sângele Fiului Tău, Isus.

Când începeam să mă rog în felul acesta, diavolul ne lăsa în pace. El vedea că noi rămânem tari și că suntem hotărâți să ne încredem în Dumnezeu.

Rămâi pozitiv

Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul.

Iacov 1:6-7

Dacă ducem grijile noastre la Domnul prin rugăciune și apoi continuăm să ne îngrijorăm, amestecăm forțele pozitive cu cele negative. Rugăciunea este o forță pozitivă, iar îngrijorarea este o forță negativă. Dacă le adunăm obținem rezultatul zero.

Nu știi ce dorești tu, însă eu nu vreau să am o putere egală cu zero, astfel că încerc să nu amestec rugăciunea cu îngrijorarea.

Dumnezeu mi-a vorbit la un moment dat și mi-a spus: „Mulți oameni operează cu putere zero pentru că întotdeauna amestecă pozitivul cu negativul. Mărturisesc pozitiv pentru scurtă vreme, apoi vorbesc negativ. Au încredere o perioadă, dar apoi se îngrijorează. Drept rezultat, ei se mișcă înainte și înapoi fără a progresa.”

De ce să nu decizi să rămâi de partea pozitivă încrezându-te în Domnul și refuzând să te îngrijorezi?

TOTUL VA FI BINE

Cel de-al doilea indicator se referă la anxietate. El spune: „Nu te teme și nu te lăsa cuprins de anxietate.” Acest indicator este asemănător primului care spune: „Încrede-te în Dumnezeu și nu te îngrijora”, însă consecințele sunt puțin mai drastice. În loc să ajungi în șanț, cum este cazul când virezi prea mult înspre dreapta, riști o ciocnire frontală. Este ca și cum ai călca linia continuă dublă atunci când ești într-o curbă.

Spre deosebire de frică, anxietatea este un sentiment neliniștitor care persistă chiar și atunci când credem că am scăpat de el. Este asemeni unei porții duble de îngrijorare. Odată ce am pornit în această direcție, lăsăm credința la o parte și pășim în frică, mai ales în frica zilei de mâine și frica de necunoscut. Rezultatul este anxietatea.

Semnele anxietății

Neliniștea din inima omului îl doboară, dar o vorbă bună îl înveselește.
Proverbele 12:25

Anxietatea aduce apăsare în viața unei persoane.

Dicționarul Webster definește anxietatea drept „starea de a fi neliniștit, temător sau îngrijorat...”² Uneori, această stare de neliniște este vagă, ceva ce nu putem denumi cu precizie. S-ar putea să nu știm exact ce este. Tot ceea ce știm este că suntem neliniștiți, uneori chiar în preajma altor oameni.

Dicționarul Webster spune că temerea este „o neliniște cu privire la o presimțire; groază”³. Cu alte cuvinte, temerea este un caz grav de anxietate.

Îmi aduc aminte de o criză gravă de anxietate pe care am experimentat-o la un moment dat. Am avut atâtea experiențe negative în viața mea, astfel încât am ajuns în punctul în care mă așteptam ca lucruri rele să mi se întâmple. Nu am înțeles cu adevărat ce mi se întâmplă până în clipa în care Domnul mi-a descoperit acest lucru din Scriptură.

² Webster's New World College Dictionary, ediția a treia, s.v. „anxiety” (anxietate)

³ Webster's, ediția a treia, s.v. „apprehension” (teamă)

Presimțiri rele

Toate zilele celui nenorocit sunt rele [prin gânduri și presimțiri rele], dar cel cu inima mulțumită are un ospăț necurmat – [indiferent de circumstanțe].

Proverbele 15:15 (AMP)

Într-o dimineață, cu mulți ani în urmă, îmi aranjam părul în oglindă. Am avut o presimțire vagă că ceva rău avea să mi se întâmple. Nu am înțeles ce mi se întâmplă pentru că fusesem doar de scurtă vreme umplută cu Duhul Sfânt și studiam de puțină vreme Cuvântul lui Dumnezeu. Tot ceea ce știam era că aveam un sentiment vag de amenințare.

Astfel că am decis să Îl întreb pe Domnul: „Ce este acest lucru care mă urmărește tot timpul? Este cu mine de multă vreme.” Domnul mi-a vorbit că era vorba despre „presimțiri rele”³.

Nu mai auzisem acest termen până atunci și am gândit în sinea mea: „Ce este o presimțire?” Am căutat astfel cuvântul în dicționar și am descoperit că presimțirea este o „stare de nenorocire și rău iminent”⁴.

Am aflat că presimțirea nu are legătură cu ceea ce se întâmplă în prezent; este un sentiment negativ cu privire la consecințele unui eveniment din viitor.

În acel moment nu știam că termenul se găsește în Biblie. Mai târziu, am descoperit Proverbele 15:15 care vorbește despre „gânduri pline de anxietate” și „presimțiri rele”.

Dumnezeu vrea ca noi să scăpăm de aceste presimțiri pentru ca să putem avea bucurie. Ușor de spus, greu de făcut, pentru că Satana, dușmanul nostru, vrea să credem că lucrurile nu vor decurge cum trebuie pentru noi. El vrea ca noi să credem întotdeauna că vom fi neînțeleși, neapreciați, că nimeni nu ne va plăcea sau că nimeni nu va vrea să fie în preajma noastră. El vrea ca noi să ne simțim umiliți pentru trecutul nostru, neajutorați în legătură cu prezentul și fără speranță pentru viitor. El vrea să ne încarce cu atâta îngrijorare și anxietate încât să fim îndepărtați de relația noastră cu Dumnezeu și să fim distrași de la a face voia Lui.

Fiecare dintre înțelesurile cuvântului „anxios” - „îngrijorat și abătut, sau ceva care produce îngrijorare” confirmă acest fapt⁵.

⁴ Webster's II New College Dictionary, s.v. „foreboding” (presimțire)

⁵ Webster's II, s.v. „anxious” (neliniștit).

Dacă ești răscumpărat, mărturisește!

Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe care i-a izbăvit El din mâna vrăjmașului. Psalmul 107:2

De îndată ce observi că diavolul încearcă să îți distragă atenția, nu sta indiferent privind cum te doboară cu îngrijorare și gânduri negative. Deschide-ți gura și spune ceva ce nu vrea să audă și va pleca. Începe să mărturisești autoritatea pe care o ai în Hristos.

Uneori, când mă pregătesc să vorbesc în biserică sau la un seminar, gândurile negative încep să mă năpădească.

În urmă cu mai mulți ani mă întrebam câte doamne s-au înscris la conferința pe care urma să o susțin. Când mi-am întrebat asistenta mi-a spus că nu s-au înscris multe persoane, dar că organizatorii credeau că vor participa cel puțin la fel de multe ca în anul precedent.

Dintr-o dată mi-a trecut prin minte un gând: „Dacă nu vine nimeni? Dacă am călătorit împreună cu echipa mea atâția kilometri doar pentru câteva persoane?” M-am încurajat apoi cu propria mea gură și am rostit cu voce tare: „Totul va fi bine.”

Uneori, este nevoie să facem asta, deoarece, dacă nu procedăm așa, acele presimțiri rele vor persista și ne vor cauza îngrijorare și anxietate.

De îndată ce am identificat anxietatea și presimțirile rele și am preluat autoritatea asupra lor, Dumnezeu a început să aducă eliberare în viața mea, astfel încât am început să mă bucur.

Satana pune gânduri anxioase și îngrijorare în mințile noastre, uneori chiar bombardând mințile noastre cu acestea. El speră că noi le vom accepta și că vom începe să le rostim cu propria noastră gură. Dacă facem acest lucru, el are materialul necesar pentru a crea acele circumstanțe din gândurile noastre.

Cuvintele au putere creatoare în domeniul spiritual. Geneza 1:3 spune: „Dumnezeu a zis... și a fost...!”

Isus a spus: „Nu vă îngrijiți, dar, zicând: Ce vom mânca? sau: Ce vom bea? sau: Cu ce ne vom îmbrăca?” (Matei 6:31). Dacă avem un gând negativ și îl rostim, ne aflăm la doar câțiva pași de probleme reale. „Nu vă îngrijiți, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși...” (versetul 34).

Bucură-te de viață

...în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit [care nu este anxios sau nervos], care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. 1 Petru 3:4 (AMP)

Anxietatea înseamnă, de asemenea, „grijă”, „preocupare”, „frământare”, „o stare tulburată a minții”⁶. Petru ne spune că lui Dumnezeu Îi place un duh liniștit, care nu este anxios sau frământat.

Când suntem frământați, suntem tensionați în interior și simțim că avem noduri în stomac. Totul devine o povară pentru noi – o chestiune amplă, intensă și suprasolicitantă – astfel încât nu ne mai putem relaxa sau bucura de viață așa cum dorește Dumnezeu.

Eu am fost întotdeauna tensionată și supărată fiindcă, din cauza abuzului nu am avut copilărie. (La o vârstă fragedă mă simțeam deja un adult.) Deoarece nu am apucat cu adevărat să mă bucur de copilărie, nu am știut cum să mă relaxez și să fiu copilăroasă. Astfel că atunci când m-am căsătorit și am avut copii, nu am știut cum să mă bucur de ei.

Timp de ani de zile nu m-am putut bucura nici de soțul meu pentru că încercam din greu să îl schimb. Încetîndu încercam să îl perfecționez – de altfel, la fel ca pe toți cei din jurul meu.

Aveam copii, însă nu mă puteam bucura de ei. În fiecare zi, înainte ca ei să plece la școală, mă asiguram că aveau părul aranjat, că hainele lor erau călcate impecabil și că pachetul pentru prânz era la locul lui. Îmi iubeam copiii, însă nu mă puteam bucura de ei.

Aveam o casă frumoasă pe care o mențineam la un standard impecabil de curățenie, dar nu mă bucuram de ea. Nimeni nu se putea bucura de ea. Nu puteam să locuim în ea, ci doar să o privim.

Copiii mei aveau jucării frumoase, însă nu se puteau bucura de ele deoarece nu îi lăsam. Nu voiam ca ei să le scoată și să se joace cu ele.

Nu știam ce înseamnă distracția. Orice ar fi însemnat, nu consideram ca familia mea are dreptul la așa ceva. Mă gândeam: „Nu aveți nevoie să vă distrați. Tot ce aveți nevoie este să împliniți cu succes tot ceea ce aveți de făcut astăzi.”

Îmi aduc aminte că le spuneam copiilor mei: „Ieșiți afară la joacă.”

Atunci când ieșeau, mergeam după ei spunându-le: „Adunați gunoaietele de

⁶ Webster's II, s.v. „anxiety” (tulburare)

pe jos! Să faceți curățenie chiar acum! Tot timpul faceți mizerie!”

Ce aveam nevoie să realizez în acel moment din viața mea era că dacă lucrurile nu sunt așa cum doresc eu să fie, nu este sfârșitul lumii. Aveam nevoie să învăț cum să mă relaxez și să mă bucur de viață.

Biblia spune în Psalmul 118:24: „Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne înveselim în ea!”

În Ioan 16:33 Isus a spus: „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace [perfectă] în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.” (AMP)

În Filipeni 4:4 apostolul Pavel spune: „Bucurați-vă totdeauna în Domnul! [găsiți-vă plăcerea, găsiți-vă încântarea în El] Iarși zic: Bucurați-vă!” (AMP)

Nu fiți atât de tensionați. Relaxați-vă puțin. Dați-I lui Dumnezeu ocazia să lucreze în viața voastră. Luați decizia de a vă bucura de viață.

Schimbați din slavă în slavă

Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2 Corinteni 3:18

Realizezi că dacă singurul moment în care poți să te bucuri este atunci când lucrurile sunt perfecte, nu vei apuca să te bucuri deloc?

Nu greși așteptând să te bucuri doar în clipa în care tu și toți din jurul tău sunt perfecți și ai ajuns la linia de sosire.

Biblia spune că tu și eu suntem schimbați în imaginea lui Dumnezeu și mergem din slavă în slavă. Aceasta înseamnă că vom parcurge multe etape diferite. Trebuie să învățăm cum să ne bucurăm de gloria etapei în care suntem acum, în timp ce tranziționăm la următoarea etapă. Trebuie să învățăm să spunem: „Nu sunt unde ar trebui să fiu, dar mulțumesc lui Dumnezeu că nu sunt unde am fost. Sunt undeva la mijloc și mă voi bucura de fiecare etapă în parte.”

Când copiii noștri sunt mici, fac tot felul de lucruri drăguțe; ei zâmbesc, gânguresc, dar fac și lucruri mai puțin drăguțe precum plânsul în mijlocul nopții, dureri de gingii și diaree. Ne trezim spunând: „Mă voi bucura atunci când depășesc etapa aceasta.” După ce depășesc această etapă, ei intră în următoarea. În acest moment, ei vorbesc și folosesc expresii drăguțe, dar în același timp învață să meargă

și aruncă cu orice obiect pe care pun mâinile. Din nou, ne dorim ca ei să depășească și această etapă.

În curând, copiii ajung la grădiniță și ne gândim: „Mă voi bucura când vor ajunge în clasa întâi, atunci vor fi la școală toată ziua.” De îndată ce ajung în școala primară însă, spunem: „Mă voi bucura când ajung la liceu.” Mai apoi vine și momentul absolvirii liceului și spunem: „Mă voi bucura când vor fi adulți și se vor căsători.”

Într-o zi acest lucru se întâmplă și dintr-o dată ne dăm seama că nu ne-am bucurat de niciuna din etapele vieții lor. Întotdeauna am așteptat să ne bucurăm de faza următoare.

Așa mi-am petrecut eu viața. Întotdeauna am amânat bucuria pe o altă dată.

Când aveam întâlniri cu cincizeci de persoane îmi spuneam: „Ce bucuroasă voi fi când sute de oameni vor veni la întâlnirile mele.” Adevărul este că atunci când acest lucru s-a întâmplat, nu am fost mai fericită.

Fiecare etapă prin care trecem aduce cu ea bucurie, însă aduce și probleme. Trebuie să învățăm să ne bucurăm în ciuda circumstanțelor.

Fii bucuros în pofida circumstanțelor

Căci Tu mă înveselești cu lucrările Tale, Doamne, și eu cânt de veselie, când văd lucrarea mâinilor Tale. Psalmul 92:4

În urmă cu câțiva ani, am găsit în cele din urmă drumul spre fericire. Acesta este în prezența lui Dumnezeu.

Obişnuiam să fiu fericită atunci când Dumnezeu împlinea ceva care îmi aducea bucurie. Eu nu ştiam însă cum să mă bucur în El. Ştiam cum să caut mâna Lui, dar nu ştiam cum să caut fața Lui.

Să nu crezi că fericirea constă în faptul că Dumnezeu îți va împlini următoarea dorință. De îndată ce acest lucru se va întâmpla, îți vei dori altceva care să te facă fericit. Nu îți petrece viața amânând bucuria pe altă dată.

Într-o zi, după ce am primit această revelație, mergeam spre o întâlnire cântând acel binecunoscut imn: „Eu sunt fericit, eu sunt fericit; Eu mă voi bucura pentru că Tu îmi dai bucurie.” Duhul Sfânt mi-a spus atunci: „Este prima oară când cânti acest cântec așa cum trebuie.”

Cântecul acela a sunat altfel deoarece Dumnezeu ascultă mai degrabă inimile noastre, și nu cuvintele noastre. Înainte, Domnul auzea următoarele cuvinte: „Lucrurile care le-ai făcut pentru mine mă determină să fiu bucuroasă,

lucrurile care le-ai făcut pentru mine mă determină să fiu bucuroasă; mă voi bucura pentru toate lucrurile pe care le-ai făcut pentru mine și care m-au făcut fericită.”

Când Domnul împlinea ceea ce îmi doream, eram fericită, însă când acest lucru nu se întâmpla, nu eram fericită. Am trăit astfel, o viață cu sușuri și coborâșuri. Era asemeni unui trenuleț suspendat dintr-un parc de distracții. Eram epuizată pentru că eram când sus, când jos. Dacă situația era favorabilă mie, eram sus; dacă situația era în defavoarea mea, eram jos.

Dacă vrem să trăim în plinătatea bucuriei trebuie să găsim un motiv pentru a fi fericiți indiferent de circumstanțe.

Fii bucuros în pofida oamenilor

Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul și înveseliți-vă! Scoateți strigăte de bucurie, toți cei cu inima fără prihană! Psalmul 32:11 (AMP)

Chiar dacă toate circumstanțele sunt în favoarea noastră, vom descoperi că lumea este plină de oameni care nu ne plac. După ce reușim să îi transformăm pe cei care nu se potrivesc cu noi, vor intra în viața noastră alți oameni care nu ne plac. Este un ciclu fără sfârșit.

În organizația noastră avem mulți oameni în echipă. Chiar dacă ei sunt printre cei mai minunați oameni pe care i-am cunoscut, sunt momente în care ei nu îmi produc foarte multă bucurie.

Chiar dacă suntem între creștini, nu înseamnă că vom fi fericiți tot timpul. Singurul care ne poate face fericiți tot timpul este Isus - și nici chiar El nu poate să facă acest lucru decât dacă Îi permitem.

Sindromul Marta

Pe când era pe drum, cu ucenicii Săi, Isus a intrat într-un sat. Și o femeie, numită Marta, L-a primit în casa ei. Ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat jos la picioarele Domnului și asculta cuvintele Lui. Marta era împărțită cu multă slujire, a venit repede la El și I-a zis: „Doamne, nu-Ți pasă că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? Zi-i, dar, să-mi ajute.” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi și te frământă tu, dar un singur lucru trebuie. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua.” Luca 10:38-40

Nimeni nu cunoștea mai bine Sursa fericirii, a păcii și a bucuriei decât Maria, sora Martei. Când oaspetele lor, Isus, a sosit în casa lor, ea s-a pus la

picioarele Lui să asculte tot ce avea de spus. Ea a fost entuziasmată de această vizită și și-a propus să se bucure de timpul petrecut împreună. De aceea, s-a așezat la picioarele Lui și și-a îndreptat privirea asupra Lui.

În acest context apare și sora ei, Marta. A petrecut întreaga zi alergând pentru a finaliza curățenia, lustruind și gătind, încercând să pregătească toate pentru vizita lui Isus.

(Îmi este foarte ușor să mi-o imaginez pe Marta pentru că de multe ori m-am comportat exact ca și ea.)

Totul trebuia să fie în ordine la sosirea oaspetelui. De îndată ce a ajuns, ea a continuat să lucreze în bucătărie pentru a pregăti mâncarea și s-a preocupat cu ultimele aranjamente ale mesei.

În cele din urmă, Marta s-a supărat și a venit la Isus spunând: „Doamne, nu-Ți pasă că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? Zi-i, dar, să-mi ajute.” Sperând să aibă parte de simpatie și de puțină recunoștință pentru ceea ce a făcut, ea a fost șocată când Isus a răspuns: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi și te frământă tu, dar un singur lucru trebuie. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua.” (Luca 10:41,42)

Sunt sigură că după acest comentariu s-a făcut liniște în casă. Dar adevărul este că Marta avea nevoie să audă aceste cuvinte.

Îmi aduc aminte că la un moment dat, Dumnezeu mi-a spus ceva similar. Mi-a spus în felul următor: „Joyce, tu nu te poți bucura de viață pentru că ești prea complicată.” Avea dreptate. Puteam să complic până și un simplu grătar.

Îmi aduc aminte că m-am întâlnit cu niște prieteni și pe moment m-am gândit să îi chem în vizită la noi. Îmi aduc aminte că am zis ceva de genul: „Haideți la noi duminică. Fac ceva crenvurști la grătar, deschid o pungă de chipsuri de cartofi și o conservă de fasole cu porc. Pregătesc un ceai și ne relaxăm pe terasă sau putem să jucăm ceva jocuri.”

După ce am lansat această invitație, m-am gândit că vom avea un timp frumos împreună. Apoi m-am urcat în mașină și am plecat spre casă. Până am ajuns acasă, planul cu crenvurștii s-a schimbat în grătare de vită, iar chipsurile s-au transformat în salată de cartofi! În fond și la urma urmei, nu doream ca prietenii mei să creadă că îmi permiteam să le ofer doar crenvurști sau că nu știu cum să prepar o salată de cartofi.

Nu a trecut mult timp și am hotărât că trebuie să vopsesc grătarul și că trebuie să schimb mobilierul de grădină. Bineînțeles că și iarba trebuia tăiată, iar casa avea nevoie de curățenie generală. Trebuia să le fac o impresie bună oaspeților mei.

După un timp, am început să mă gândesc nu doar la cei șase oaspeți, ci și la ceilalți paisprezece pe care nu i-am invitat și care ar fi fost ofenșați să aflu că nu au fost invitați. Dintr-o dată, această întâlnire simplă s-a transformat într-un coșmar. Am cedat fricii umane.

Apoi, sindromul Marta a început să mă afecteze puțin mai mult. Am început să curăț casa și să spăl pe jos. I-am trimis pe toți la cumpărături. Inevitabil, m-am supărat pe Dave și pe copii și am spus ceva de genul: „Nu înțeleg de ce trebuie să fac eu toată treaba, în timp ce ceilalți se distrează!” În acea clipă aveam „Marta” scris pe față și am știut că spre deosebire de Maria, eu nu am ales partea cea bună.

Trăiește în prezent

Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. 1 Ioan 3:2

În realitate, alegerile de astăzi determină dacă ne vom bucura de moment sau dacă îl vom irosi îngrijorându-ne. Uneori, ratăm momentul de astăzi deoarece suntem prea preocupați de ziua de mâine.

O altă definiție a anxietății spune: „neliniște sau frământare cu privire la incertitudinile din viitor”. Definiția pe care am primit-o de la Dumnezeu seamănă foarte mult: „Anxietatea este determinată de încercarea de a rezolva mental și emoțional lucruri din viitor sau din trecut”.

Unul din lucrurile pe care trebuie să le înțelegem este că Dumnezeu vrea să ne învețe cum să fim oameni ai prezentului. De exemplu, 2 Corinteni 6:2 spune: „... iată că acum este ziua mântuirii...” și Evrei 4:7 spune: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!”

Trebuie să învățăm să trăim în prezent. De prea multe ori suntem cu mintea în trecut sau în viitor. Poate vi se va părea amuzant, dar am atât de multe probleme cu această tendință din viața mea, iar Dumnezeu mi-a descoperit că sunt cuprinsă de anxietate chiar și atunci când mă spăl pe dinți!

În timp ce mă spălam pe dinți, eu mă gândeam deja la următorul lucru pe care urma să îl fac. Eram în grabă și aveam deja noduri în stomac.

Atunci când nu suntem cu mintea la ceea ce facem în prezent, suntem predispuși la anxietate. Spălătul pe dinți poate părea o activitate simplă, însă eu cred că tocmai acest tip de activități ne cauzează cele mai multe probleme.

Îmi aduc aminte că atunci când am fost botezată cu Duhul Sfânt, mintea

mea era atât de tulburată încât aveam probleme chiar și cu cele mai comune activități. Mă trezeam de dimineață, îi duceam pe cei trei copii la școală, pe soțul meu la locul de muncă și apoi treceam la ceea ce aveam de făcut în ziua respectivă. Nu puteam însă să mă concentrez.

De exemplu, aranjam patul în dormitor și dintr-o dată realizam că nu am pus vasele în mașina de spălat. Lăsam patul pe jumătate făcut și alergam spre bucătărie.

În timp ce puneam vasele în mașina de spălat mă gândeam: „Ar trebui să scot carnea din congelator ca să se dezghețe la timp pentru cină.”

Fugeam astfel să scot carnea din congelator. Pe drum, vedeam grămada de haine murdare și mă opream să le pun în mașina de spălat.

Chiar în acel moment gândul îmi zbura la un telefon pe care trebuia să îl dau și fugeam sus să dau acel telefon. În mijlocul acelei agitații și confuzii, îmi aduceam aminte că trebuie să merg la poștă și să plătesc niște facturi. Astfel că fugeam să mă ocup de aceste aspecte.

La sfârșitul zilei eram mai dezorganizată decât atunci când am început. Totul era pe jumătate făcut, iar eu eram frustrată și obosită. De ce? Pur și simplu pentru că nu mă dăruiam în întregime atunci când făceam ceva.

Fiecare lucru pe rând

Păzește-ți piciorul [fii cu mintea la ceea ce faci]... Eclesiastul 5:1 (AMP)

Știți de ce nu ne putem concentra asupra unui singur lucru? Pentru că suntem mult prea preocupați de următorul. Trebuie să facem ceea ce spunea cel care a scris Eclesiastul – să ne concentrăm asupra a ceea ce facem în momentul de față. Dacă nu facem asta, ne vom pierde echilibrul în viață și lucrurile vor fi haotice!

Trebuie să luăm decizia de a trăi în prezent, nu în trecut sau în viitor, pentru că, dacă alegem să trăim pentru ziua de ieri sau cea de mâine, ne vom pierde ungera pentru astăzi. Trebuie să o luăm pas cu pas, pentru că doar așa vom ajunge la destinație.

Trăim într-o societate a imediatului, astfel încât ne dorim ca cineva să facă un semn cu bagheta magică pentru ca toate lucrurile să revină la normal. Dar realitatea nu este așa. Schimbarea este un proces zilnic.

Fiecare zi la rândul ei

Nu vă îngrijați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei. Matei 6:34

În Ioan 8:58 Isus vorbește despre Sine spunând „Eu sunt”. Dacă tu și eu, în calitate de ucenici, încercăm să trăim în trecut sau în viitor, vom crede că viața este grea, pentru că Isus este întotdeauna în prezent. De aceea ne-a spus să nu ne preocupăm de ziua de ieri sau cea de mâine.

Dacă încercăm să trăim în viitor sau în prezent, viața va fi grea. Dar dacă trăim în prezent, Îl vom găsi pe Domnul alături de noi. Indiferent de ceea ce vom întâmpina, El a promis că nu ne va lăsa, că nu ne va părăsi, ci va fi întotdeauna cu noi și ne va ajuta (Evrei 13:5; Matei 28:20).

A ne dăruii prezentului nu este doar o chestiune fizică, ci ține și de aspectul mental și emoțional. De exemplu, putem să fim într-un anumit loc din punct de vedere fizic, dar în mintea noastră să purtăm, de fapt, o conversație cu cineva din alt loc.

Când noi trecem la următoarea etapă din punct de vedere mental, se creează o presiune fără rost asupra noastră. Când revenim în prezent, s-ar putea să nu știm exact ce s-a întâmplat cât am fost absenți din punct de vedere mental.

Din această cauză, diavolul încearcă în mod constant să ne fure mințile și să ne ducă în altă parte. El vrea ca noi să ratăm ce se întâmplă în prezent. Îmi aduc aminte că la un moment dat, eram supărată pe soțul meu.

În vremea aceea mă supăram și dura zile întregi până îmi trecea. În cele din urmă, Dave mi-a spus ceva care mi-a atras atenția: „Nu ar fi păcat dacă Isus ar veni în noaptea asta și tu ți-ai petrece ultima zi pe pământ în starea asta?” Vorbele lui m-au determinat să mă gândesc.

Tu și eu nu trebuie să ne preocupăm de ziua de mâine când avem parte doar de ceea ce putem rezolva astăzi. Chiar dacă reușim să ne rezolvăm toate problemele astăzi, mâine vom avea parte de mai multe, iar poimâine de și mai multe.

De ce să fim anxioși când asta nu rezolvă nimic? De ce să fim anxioși față de ziua de ieri care a trecut sau față de ziua de mâine care nu a venit încă? Trăiește prin credință acum. Nu te teme și nu fi îngrijorat.

GÂNDURILE LUI DUMNEZEU SUNT MAI ÎNALTE DECÂT GÂNDURILE NOASTRE

Încerci întotdeauna să le rezolvi pe toate? Mulți dintre noi am căzut în această extremă. În loc să aruncăm grijile noastre asupra Domnului, trăim cu povara fiecărui lucru.

Atunci când încercăm să le înțelegem pe toate, de fapt punem rațiunea noastră deasupra gândurilor lui Dumnezeu și planurilor Lui pentru viața noastră. Punem planurile noastre deasupra planurilor Lui.

În 2 Corinteni 10:5 ni se spune ce ar trebui să facem: „... și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos...” Cel de-al treilea indicator spune: „Aruncă toată grija și evită raționarea excesivă”. Atunci când ascultăm de acest îndemn, vom înceta să mai încercăm să înțelegem toate aspectele, vom învăța să aruncăm asupra Lui grija și vom intra în odihna Lui.

Intră în odihna lui Dumnezeu

Pe când noi, fiindcă am crezut (am aderat, am avut încredere și ne-am bazat pe Dumnezeu), intrăm în „odihna...” Evrei 4:3 (AMP)

Acest pasaj se referă la copiii lui Israel care intră în țara Canaan și nu mai răătăcesc prin pustie. Putem însă, să îl aplicăm și în viețile noastre: dacă nu suntem în odihna lui Dumnezeu, atunci nu credem și nu avem încredere deoarece roada credinței este odihna.

Uneori, sunt tentată să încerc să înțeleg fiecare detaliu sau motivele pentru care se întâmplă un anumit lucru. Știu însă, că în astfel de momente nu am cu adevărat credință în Dumnezeu.

Proverbele 3:5 spune: „Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!” Cu alte cuvinte, ești îndemnat să „ai încredere în Dumnezeu și să nu încerci să înțelegi lucrurile pe baza a ceea ce vezi” în loc să „ai încredere în Dumnezeu în timp ce încerci să le înțelegi pe toate!”

Mi-am dat seama că eu Îi spuneam lui Dumnezeu cu gura că am încredere

în El, în timp ce în mintea mea, eu încercam să înțeleg ce se întâmplă de una singură. Proverbele 3:5 ne spune că noi trebuie să ne încredem în Domnul din toată inima și cu toată mintea noastră!

Aceasta înseamnă că trebuie să renunțăm la raționarea excesivă.

Raționând împotriva Adevărului

Fiți împlinatori ai Cuvântului [împlinește mesajul], nu numai ascultători, înșelându-vă singuri [în decepție prin raționare împotriva Adevărului].

Iacov 1:22 (AMP)

Când Dumnezeu mi-a descoperit că am căzut în capcana raționării excesive, mi-a fost foarte greu pentru că eram dependentă. Nu puteam să suport să nu înțeleg tot ceea ce se întâmpla.

De exemplu, în urmă cu câțiva ani, Dumnezeu ne-a vorbit să facem anumite lucruri în organizația noastră, dar nu am știut cum să procedez. Lansarea unei emisiuni televizate zilnice era unul dintre aceste lucruri. Desigur, aceste aspecte au multiplicat de cinci ori sarcinile și responsabilitatea financiară. Am avut nevoie de mai mulți angajați și mai mult spațiu.

Dumnezeu nu m-a chemat să înțeleg tot ceea ce îmi cere să fac. M-a chemat să Îl caut pe El, nu răspunsurile la problemele mele, și mai apoi să împlinesc ceea ce îmi cere.

Nu am știut de unde să fac rost de toți banii necesari pentru ceea ce Dumnezeu ne-a spus să facem, nu știam cum vom face rost de mai mult spațiu sau oameni. Am avut suficientă experiență cu Dumnezeu ca să știu că dacă rămân la umbră, dacă stau la umbra aripilor Lui în închinare și laudă, dacă îmi fac partea, însă aleg în același timp să arunc grija asupra Lui, El va duce la îndeplinire toate lucrurile în conformitate cu planul Său.

Partea mea este să fac tot ceea ce îmi spune să fac. Tot ceea ce îmi cere să spun este: „Voi începe să pășesc, Doamne, și cred că Tu vei purta de grijă.” Pot să te asigur că Dumnezeu nu îmi va cere niciodată să mă îngrijorez sau să înțeleg modul în care va împlini ceea ce m-a călăuzit să fac.

Atunci când ne îngrijorăm ne pierdem pacea, iar când încercăm să înțelegem toate aspectele, cădem de fapt, în confuzie. A păstra pacea presupune să rămânem la umbra Celui Atotputernic!

La un moment dat, L-am întrebat pe Domnul: „De ce există atât de multă confuzie?” El mi-a răspuns: „Atunci când vei înceta să încerci să le înțelegi pe toate, nu vei mai fi atât de confuză.”

Începutul confuziei este un indicator care ne avertizează că suntem pe cale să facem o manevră greșită și să avem probleme.

Confuzia este rezultatul raționării prin propria noastră înțelegere, când ar trebui să ne încredem în Domnul cu toată inima că El va găsi o cale conform planului Lui. Atunci când ne încredem că gândurile Lui cu privire la noi sunt mai înalte decât gândurile noastre, vom putea opri confuzia chiar înainte ca aceasta să se instaleze.

Conversații interminabile

Când vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dregătorilor și înaintea stăpânilor, să nu vă îngrijorați cum veți răspunde pentru apărarea voastră, nici ce veți vorbi; căci Duhul Sfânt vă va învăța chiar în ceasul acela ce va trebui să vorbiți. Luca 12: 11-12

Uneori, nu încercăm doar să înțelegem din timp ce trebuie să facem, ci încercăm să ne dăm seama și ce va trebui să spunem.

Acasă, s-ar putea să fii pus în situația de a-ți confrunța partenerul în legătură cu o problemă. La locul de muncă, s-ar putea să fii nevoit să ceri șefului tău o mărire de salariu sau să faci observație unui angajat pentru un comportament necorespunzător. Indiferent de situația în care ești chiar cum, este posibil să fii cuprins de anxietate.

De ce să nu decizi să te încrezi în Dumnezeu decât să faci planuri și să repeți o conversație în mintea ta? De ce nu vrei să crezi că Dumnezeu vrea să confrunți ceea ce îți stă înaintea fără să știi dinainte ce vei spune?

Vei dori probabil, să ai o idee generală cu privire la ceea ce vei expune, însă trebuie să menții un echilibru. Dacă devii obsesiv și te gândești continuu la situația respectivă, este un semn că nu depinzi de ungera Domnului. Depinzi de tine însuși și vei eșua.

Știi că tu și eu putem rosti câteva cuvinte sub ungera lui Dumnezeu și să aducem pace și armonie, sau putem rosti două sute de cuvinte în firea noastră pământescă și să aducem haos și confuzie?

Uneori, ne întoarcem creierii pe dos încercând să găsim un plan pentru a face față unei situații. De îndată ce ajungem la concluzia că știm ce avem de făcut, apare îndoiala și ne întrebăm: „Dar dacă...?” Ajungem astfel să fim mai confuzi ca niciodată.

Îmi aduc aminte că într-o noapte mă gândeam la o situație care mă neliniștea. În cele din urmă, am ajuns să am una din acele conversații imaginare: „Dacă

spun asta, atunci ei vor răspunde așa. Dacă se întâmplă cutare, atunci mă voi supăra. Atunci ce voi face?”

Știam că va trebui să discut anumite aspecte mai neplăcute cu anumiți oameni pe care nu doream să îi jignesc și știam că acest lucru nu va fi ușor. Chiar dacă nu doream ca cei implicați să se supere pe mine, nu doream, în același timp, să mă eschivez de responsabilitatea mea și să fiu pe placul oamenilor. (Efeseni 6:6; Coloseni 3:22) Aveam nevoie de pace și siguranță cu privire la problema în cauză.

Pacea lui Dumnezeu este întotdeauna la dispoziția noastră, însă trebuie să o alegem. Avem de ales între arșița soarelui îngrijorărilor – și transpirație, sete, ariditate – sau răcoarea și confortul de la umbra păcii lui Dumnezeu.

Dumnezeu are planuri bune cu privire la noi!

Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde. Ieremia 29:11

Din cauza mediului abuziv în care am crescut acasă, m-am învățat să mă asigur că tot ceea ce spun este așa cum trebuie să fie. Mă temeam să spun ceva greșit pentru că aș fi avut de suferit.

Am petrecut mult timp din viață gândindu-mă la posibile conversații pentru a mă asigura că totul va suna perfect. În cele din urmă, mintea mea a dezvoltat obiceiul de a gândi negativ și defensiv.

Din cauza insecurității și a fricii de a fi respinsă, petreceam zile întregi încercând să înțeleg remarcile unei persoane la adresa mea, cuvinte care nu aveau nimic ascuns în ele.

Dumnezeu nu vrea ca noi să ne folosim mințile în acest mod. Tatăl nostru cerească are un plan cu viața noastră. Gândurile Lui sunt mai înalte decât gândurile noastre, iar planurile Lui sunt deasupra planurilor noastre (Isaia 55:8-9). Nici tu, nici eu nu vom fi în stare să Îl înțelegem vreodată.

După ce ani de zile m-am luptat, în cele din urmă L-am întrebat pe Domnul: „Care este problema mea?” Domnul mi-a spus atunci ceva care mi-a schimbat viața. El mi-a spus: „Joyce, din cauza modului în care ai fost crescută, frica este încorporată în procesul tău de gândire.”

Bineînțeles că Domnul a lucrat în viața mea, încă din clipa în care am fost umplută cu Duhul Sfânt, pentru a dezrădăcina această frică. Chiar dacă mă schimbasesem deja mult, am realizat atunci că mai am un drum lung de parcurs.

În ciuda acestui fapt, El mi-a spus: „Joyce, totul va fi bine!” Aceste cuvinte au reprezentat o adevărată descoperire pentru mine. Mi-a adus aminte de ceea ce le spuneam eu copiilor când veneau la mine plângând: „E în regulă! Mama va rezolva! Totul va fi bine.” Chiar dacă mesajul era simplu, mi-am adus aminte de el în diverse ocazii.

Îmi aduc aminte de un moment în care împreună cu echipa mea eram programați să susținem un seminar. Chiar dacă am dat comandă pentru etichetele casetelor de care aveam nevoie la seminar, nu mai aveam niciuna disponibilă. Când am sunat furnizorul, am descoperit că pachetul a fost pierdut. Chiar dacă inițial am plasat comanda în avans, acum nu mai aveam timp suficient și am fost nevoiți să punem o comandă în regim de urgență.

Cu toate acestea, în ziua de după data preconizată a livrării, etichetele nu erau ajunse! În loc să mă agit, am spus pur și simplu: „Totul va fi bine.” Până când am ajuns acasă, cei de la birou m-au sunat să îmi spună că etichetele au ajuns chiar după ce am plecat de la birou.

Dezvoltând încredere

...ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea.

Romani 5:3-4

De câte ori nu ai fost supărat și frustrat inutil pentru astfel de situații? Câți ani din viață ai petrecut spunând: „O, eu îl cred pe Dumnezeu. Eu am încredere în Dumnezeu.”, când, de fapt, în realitate te îngrijorai, vorbeai negativ și încercai să înțelegi totul de unul singur? Te-ai amăgit crezând că ai încredere în Dumnezeu pentru simplul fapt că tu spuneai că te încrezi în El, dar în sinea ta erai cuprins de anxietate și panică. Încercai să înveți cum să te bazezi pe Dumnezeu, dar nu ai ajuns să faci acest lucru.

Eu vreau să spun că a dezvolta încredere și siguranță ține de a rosti cuvintele: „Nu te îngrijora; totul va fi în regulă”? Nu, nu asta încerc să spun. Încrederea și siguranța se dezvoltă în timp. De obicei, biruința asupra unui obicei de îngrijorare, anxietate și frică durează.

Din această cauză, este important să persisti alături de Dumnezeu. Nu renunța, deoarece cu fiecare încercare câștigi experiență și putere. De fiecare dată, devii puțin mai puternic decât înainte. Mai devreme sau mai târziu, dacă nu renunți, vei fi suficient de puternic și diavolul nu te va mai putea atinge în acest punct.

Numai Dumnezeu poate să ajute cu adevărat

Da, Tu m-ai scos din pântecele mamei, m-ai pus la adăpost de orice grijă la țâțele mamei mele; de când eram la sânul mamei, am fost sub paza Ta, din pântecele mamei ai fost Dumnezeul meu. Nu Te depărta de mine, căci s-apropie necazul, și nimeni nu-mi vine în ajutor. Psalmul 22:9-1

Umblu împreună cu Dumnezeu de multă vreme, deci am acumulat ceva experiență și am trecut prin perioade dificile. Nu am uitat însă, acei mulți ani în care diavolul m-a controlat și manipulat. Îmi aduc aminte de nopțile petrecute pe podea, plângând și simțind că nu mai pot înainta.

Îmi aduc aminte cum fugeam la prieteni și la alte persoane care m-ar fi putut ajuta. În cele din urmă, m-am deșteptat și am încetat a mai fugi la oameni – nu fiindcă nu îi plăceam sau nu aveam încredere în ei, ci pentru că am înțeles că doar Dumnezeu mă poate ajuta.

Am auzit un vorbitor spunând: „Dacă oamenii te pot ajuta, atunci nu ai cu adevărat o problemă.”

Obişnuiam să mă supăr pe soțul meu pentru că nu îmi spunea nimic când trecea prin probleme sau situații dificile. Apoi, la două sau trei săptămâni după rezolvare, îmi zicea: „Am trecut printr-o situație dificilă acum două săptămâni.”

Înainte ca el să termine propoziția, eu întrebam: „De ce nu mi-ai spus?”

Știți ce îmi răspundea?

„Am știut că nu poți să mă ajuți, așa că nu ți-am cerut ajutorul!”

Nu spun că este greșit să împărtășești ce se întâmplă în viața ta cu cineva la care ții și în care ai încredere, însă Dave a înțeles un adevăr pe care și eu trebuia să îl pun în practică. Există situații în care numai Dumnezeu poate să te ajute. Chiar dacă mi-aș fi dorit să îmi ajut soțul, nu eram în stare. Numai Dumnezeu putea să îl ajute și trebuia să apeleze la El.

Domnul mi-a spus la un moment dat, că trebuie să învățăm să suferim în privat. Unul din versetele primite în această direcție este Isaia 53:7: „Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.” Odată ce ajungi la un anumit punct în umblarea ta cu Dumnezeu, aceasta este una din regulile de aur pentru a primi și mai multă putere în El.

Aruncați asupra Domnului toată grija

Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.

1 Petru 5:7

Am vrut ca în umblarea mea cu Domnul să ajung în punctul în care să fiu stabilă, să nu mă îngrijorez, să nu gândesc mai mult decât trebuie și să pot să arunc asupra Lui toată grija.

Soțul meu avea un dar special în domeniul acesta. A trecut prin multe cu Dumnezeu și pe parcursul anilor, Domnul i-a dăruit pace și siguranță. (Acesta este un lucru bun având în vedere că eu obișnuiam să mă îngrijorez atât de mult. Dacă eram la fel, nu cred că reușeam împreună.)

Eu eram contabilă casei și cea care se ocupa de plata facturilor. În fiecare lună, scoteam calculatorul și făceam suma facturilor. Mă îngrijeam excesiv cu privire la modul în care vom reuși să le plătim.

În schimb, Dave era în camera de zi și se juca cu copiii. Copiii îi puneau bigudiuri în cap și se rostogoleau pe spatele lui în timp ce se uitau la televizor. Îi auzeam cum chicotesc, râd și se simt bine.

În scurt timp, mă enervam pe Dave pentru că el se bucura de viață în timp ce eu eram nefericită.

Așa funcționează lucrurile. Atunci când suntem nefericiți, ne supărăm pe cei care nu sunt la fel de nefericiți precum noi.

În tot acest timp, eu eram în bucătărie, gesticulând și spunând: „Oh, Domnul meu, eu mă încred în Tine. Cred că Tu ne vei purta de grijă și luna aceasta.” Eu rosteam cuvintele potrivite, însă eram îngrijorată și nefericită.

La sfârșitul lunii, Dumnezeu făcea o minune și cheltuielile noastre erau acoperite. Dar bineînțeles că eu mă îngrijeam acum pentru luna următoare. Chiar dacă eram convinsă că suntem în voia lui Dumnezeu, eu tot mă îngrijeam.

Încrederea în Dumnezeu este unul din domeniile în care trebuie să acumulăm experiență pentru noi înșine. Aceasta nu vine printr-o anumită expresie rostită în rugăciune sau dacă cineva își pune mâinile peste noi și se roagă. Nu poate fi dăruită de cineva. Trebuie să o căutăm singuri și aceasta durează.

Strigă către Dumnezeu

Ai milă de mine, Doamne! Căci toată ziua strig către Tine. Psalmul 86:3

Finanțele nu sunt singurul domeniu în care trebuie să învățăm să ne încredem în Dumnezeu. Au fost momente în viață când am fost atât de rănită încât m-am întins pe jos în birou și m-am ținut de picioarele mobilierului ca să nu fug de Dumnezeu. A trebuit să mă plec cu fața la pământ și să strig către El: „Doamne, trebuie să mă ajuți. Eu nu mai rezist dacă nu faci ceva.”

În astfel de momente disperate, ajungem să Îl cunoaștem pe Dumnezeu foarte bine. Ca să fiu sinceră, este sănătos să plângi ca un copil înaintea Domnului și să depinzi în totalitate de El. Atunci când strigăm către Domnul, nu trebuie să ne îngrijorăm cum vorbim sau cât de frumos arătăm.

Sunt sigură că au existat momente în viața mea când nu am arătat atât de frumos în timp ce strigam către Domnul, însă aceasta nu m-a oprit.

Încotro ne îndreptăm?

... căci m-am deprins să fiu mulțumit (mulțumit astfel încât nu sunt deranjat sau neliniștit) cu starea în care mă găsesc. Filipeni 4:11 (AMP)

Nu te descuraja dacă nu ești tocmai unde ți-ai fi dorit să fii. În timp și cu experiență, vei învăța să arunci asupra Domnului toată grija și să stai la umbră, în locul de scăpare.

Întrebarea nu este „Unde sunt acum?”, ci „Încotro te îndrepti?” Începe? Ești dispus să te schimbi? Ești dispus să crești? Faptul că citești această carte chiar acum, vorbește despre faptul că intenționezi în mod serios să scapi de frică, anxietate și nesiguranță. Acum tot ce trebuie să faci este să acumulezi experiență în a arunca grija asupra Domnului pentru a evita gândurile inutile.

Fă-ți partea, dar aruncă îngrijorarea

Încredințează-ți lucrările în mâna Domnului [oferă-le în totalitate Lui; El va alinia gândurile tale cu voia Lui] și îți vor izbuti planurile.

Proverbele 16:3 (AMP)

Cred că am încercat să le înțeleg pe toate din cauza fricii mele de eșec. Întotdeauna am fost o persoană responsabilă și întotdeauna mi-am dorit ca lucrurile să iasă bine. Pe lângă această responsabilitate, am luat asupra mea și

grija. Dumnezeu vrea ca noi să ne facem partea, dar să aruncăm îngrijorarea. De ce dorește să aruncăm îngrijorarea? Pentru că El ne poartă de grijă.

Nu știu care este situația ta, dar eu am petrecut prea mulți ani chinuită de îngrijorare și anxietate, încercând să fac față la ceea ce nu puteam, ori încercând să rezolv ceva care nu trebuia rezolvat de mine. Drept consecință, am pierdut ani din viață.

Dacă dorești să fii frustrat, încearcă să rezolvi ceva ce nu ține de tine. Dacă procedezi așa, vei fi frustrat dincolo de limite.

„Ei bine”

Lasă mânia, părăsește iușimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău.

Psalmul 37:8

Atunci când sunt într-o situație pe care nu pot să o rezolv, o metodă prin care pot să arunc îngrijorarea asupra Domnului este să spun: „Ei bine”.

De exemplu, în dimineața în care Dave a vărsat suc de portocale în mașină și mi-a pătat puțin bluza, el a spus imediat: „Diavole, nu sunt impresionat.” Eu am spus: „Ei bine.” Problema s-a rezolvat și am putut să ne continuăm ziua.

Pentru unele lucruri nu merită să te superi și, cu toate acestea, mulți o fac. Din păcate, o mare majoritate a creștinilor sunt supărați, agitați și plini de anxietate tot timpul. Nu îi afectează lucrurile mari, ci lucrurile mici care nu se potrivesc cu planurile lor. În loc să arunce îngrijorarea și să spună: „Ei bine”, ei încearcă întotdeauna să rezolve acele lucruri pe care nu le pot rezolva.

În multe ocazii, această frază simplă, „Ei bine”, m-a ajutat să depășesc cu succes diverse situații.

Odată, fiul nostru Danny a făcut o greșală tocmai la sfârșitul temei de casă. El a rupt foaia și a început să scrie din nou. În cele din urmă, s-a enervat și s-a supărat dorind să renunțe de tot.

Astfel că împreună cu tatăl lui, am început să îl învățăm să spună: „Ei bine”. A funcționat. Mai apoi, când era tentat să renunțe, noi spuneam: „Danny...” și el răspundea: „Ei bine”. Apoi se reîntorcea la ce lucra și finaliza.

Fii echilibrat

Fiți treji și vegheați!... 1 Petru 5:8

Uneori, în situații dificile, anxietatea ne împiedică să acționăm așa cum ar trebui. Noi trebuie să ne facem partea cum știm mai bine și să ne încredem în Domnul pentru restul.

Funcționăm cel mai bine atunci când avem o minte calmă și echilibrată, când mintea noastră este fără frică, îngrijorare sau neliniște. Când mintea noastră este echilibrată, putem privi la situația în care suntem și să decidem cum să acționăm.

Majoritatea dintre noi greșim exact în acest punct al echilibrului. Fie intrăm într-o stare de pasivitate în care nu facem nimic și așteptăm ca Dumnezeu să le rezolve pe toate în locul nostru, fie devenim hiperactivi și acționăm în fire. Dumnezeu dorește ca noi să fim echilibrați ca să putem face față oricărei situații din viață și să spunem: „Cred că pot să fac câteva lucruri în legătură cu această situație, însă nu mai mult.”

Acest lucru ni se întâmplă multora dintre noi când trebuie să ne calculăm impozitele. Noi considerăm că am plătit suficient în timpul anului și că suma respectivă a acoperit impozitul. Aflăm însă, că mai avem de plătit o diferență de impozit. Timpul este scurt și nu știm de unde să facem rost de bani ca să plătim guvernului.

În loc să ne agităm și să ne umplem de frică și îngrijorare, trebuie să mergem la Dumnezeu și să Îi spunem: „Doamne, eu am încredere că Tu mă vei ajuta în această situație, însă este ceva ce dorești să fac?”

Este posibil ca Dumnezeu să ne vorbească să ne găsim o a doua slujbă cu jumătate de normă pentru o vreme, până plătim restul de impozit. Poate ne vorbește să împrumutăm banii, arătându-ne și o cale de a-i înapoia rapid. Indiferent de ceea ce ne arată Dumnezeu în legătură cu problema noastră, trebuie să fim suficient de sânguincioși în a duce la îndeplinire. Mai apoi, trebuie să avem încredere în El cu privire la rezultat.

Uneori, credem că ar trebui să facem mai mult decât e cazul ca să ne rezolvăm problemele sau nevoile. Dacă ne grăbim și mergem înainte fără a primi o direcție de la Dumnezeu, vom acționa în fire, iar eforturile noastre vor fi zadarnice. Uneori, trebuie să decidem să ne odihnim chiar dacă mintea noastră strigă: „Ce vom face?”

Trebuie să credem că Dumnezeul pe care Îl slujim nu ne cere mai mult

decât știm. De îndată ce am făcut tot ceea ce am știut, putem să avem încredere că Dumnezeu se va ocupa de restul. Aceasta este ceea ce eu numesc credință și echilibru.

Un om al credinței și echilibrului

[Îndemnat de] Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.

Evrei 11:8 (AMP)

Avraam a fost un om al credinței și al echilibrului. Gândește-te o clipă la situația lui.

În ascultare față de Domnul, Avraam a lăsat în urmă familia, prietenii și casa pentru a porni într-o călătorie spre un loc necunoscut.

Sunt sigură că la fiecare pas, diavolul striga în urechea lui: „Prostule! Unde crezi că mergi? Ce vei face când se înnoptează? Unde vei dormi? Ce vei mânca? Avraame, ce vei face acolo? Ce te face să crezi că a fost ideea lui Dumnezeu? Mai cunoști pe cineva căruia Dumnezeu i-a cerut să facă un astfel de lucru?”

Nu îți tulbura mintea

Dar El le-a zis: „Pentru ce sunteți tulburați?”... Luca 24:38

În ciuda a ceea ce diavolul i-a spus, Avraam a mers înainte. Biblia spune că deși nu știa încotro se îndreaptă, nu s-a tulburat! (Evrei 11:8)

Uneori, noi suntem aceia care își tulbură mintea. Unora dintre noi le place atât de mult să se îngrijoreze, încât dacă diavolul nu ne dă un motiv de îngrijorare, găsim noi ceva!

Haideți să ne gândim la mintea noastră. Cu ce trebuie să se umple mintea noastră? Ea trebuie să fie plină de laudă, de Cuvântul lui Dumnezeu, de adorare și edificare, plină de speranță și credință.

Haideți să facem acum un scurt inventar al gândurilor de peste zi. E trist, însă majoritatea dintre noi ar trebui să recunoaștem că avem mintea plină de îngrijorare, agitație, frică, gânduri, planuri, intrigi, teorii, îndoieli, anxietate și neliniște.

Drept rezultat, unele mecanisme ale credinței din mintea noastră sunt acoperite de păienjeniș. Trebuie să curățăm acest păienjeniș și să ungem

aceste viteze ale credinței cu uleiul Duhului Sfânt – deși, uneori e greu când acele mecanisme ale credinței încep să se învârtă din nou după atâția ani de neîntrebuințare!

Asemeni lui Avraam, trebuie să ne mișcăm în credință și să facem ce putem, apoi să ne încredem în Dumnezeu pentru restul și să nu ne tulburăm mintea. Trebuie să ne punem credința în mișcare, iar mintea în odihnă.

Nu îți irosi viața. Decide ce ține și ce nu ține de responsabilitatea ta. Nu încerca să iei asupra ta responsabilitatea lui Dumnezeu. Fă ceea ce poți, ceea ce El așteaptă din partea ta și lasă restul pentru El. Fă-ți partea, însă aruncă îngrijorarea.

CONCLUZIE

Au doilea verset al Psalmului 91 are un mesaj similar cu cel al primului verset, pe care l-am studiat mai devreme.

Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic, zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!” Psalmul 91:1, 2

Refugiul și cetățuia noastră

Ambele versete ne arată că nu trebuie să fim îngrijorați, neliniștiți sau agitați pentru că ne putem pune încrederea în Dumnezeu și ne putem baza credința pe El.

Versetul al doilea însă, nu spune doar că Dumnezeu e locul nostru de scăpare, ci spune că El e și cetățuia noastră.

Un loc de scăpare e diferit de o cetățuie. Un loc de scăpare e un loc secret în care ne putem ascunde și în care dușmanul nu ne poate găsi. Dacă suntem ascunși în Dumnezeu, Satana nu ne poate găsi. Noi putem vedea ce se întâmplă, însă diavolul nu ne poate vedea. El nu știe unde suntem pentru că suntem ascunși de privirea lui sub umbra Celui Atotputernic.

Pe de altă parte, o cetățuie e un loc vizibil de apărare. Dușmanul știe că suntem acolo, dar nu poate ajunge la noi pentru că îi suntem inaccesibili – precum în vechile filme Western în care soldații își construiau o puternică fortăreață din lemn pentru a se apăra împotriva dușmanilor.

Noi putem fi ori în locul ascuns, de unde îl putem vedea pe dușman, dar el nu ne poate vedea pe noi, ori putem fi în cetățuia vizibilă, unde dușmanul ne vede clar, dar nu poate ajunge la noi deoarece suntem înconjurați de protecția lui Dumnezeu.

Al doilea verset e la fel de important ca și primul verset pentru că promisiunile bogate care se găsesc în întreg capitolul sunt în totală dependență față de împlinirea condițiilor din aceste două versete. „... El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale” dacă sunt împlinite condițiile din primele două versete, dacă le ascultăm.

Sprijinindu-ne de El

... și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus [de faptul că vă sprijiniți întreaga personalitate umană de El, într-o încredere și credință absolută în puterea, înțelepciunea și bunătatea Lui]... Coloseni 1:4 (AMP)

În al doilea verset al Psalmului 91, când psalmistul spune „zice despre Domnul”, el nu se referă doar la o acțiune a buzelor. „A zice despre Domnul” nu înseamnă doar a memora versete și a le rosti cu voce tare. „A zice despre Domnul” presupune că noi ne încredem cu adevărat în El, că ne-am pus în totalitate încrederea în El, că ne sprijinim de El pe deplin.

În conformitate cu versetul din Coloseni 1:4, adevărata credință înseamnă să îți sprijini întreaga personalitate umană de Dumnezeu, într-o credință și încredere absolută în puterea, înțelepciunea și bunătatea Lui.

Cu ceva timp în urmă, Dumnezeu mi-a arătat cum ne sprijinim de El deseori. Din cauza temerilor noastre, ne sprijinim într-o anumită măsură de El, dar lăsăm ca destulă greutate să cadă însă pe picioarele noastre, astfel încât, dacă Dumnezeu se îndepărtează, să rămânem totuși în picioare pe cont propriu.

Noi ne dăm seama când nu ne sprijinim cu adevărat de El pentru că vom gândi cam în felul următor: „Da, Doamne, mă încred în Tine, dar doar în cazul în care nu apari, am un plan alternativ pe care să-l pun în aplicare.”

Nu asta înseamnă să te încrezi în Dumnezeu total și complet! Dumnezeu vrea să ne încredem în El fără rezerve, fără să avem alte gânduri sau planuri în caz de eșec.

Este Domnul cu adevărat locul tău de scăpare? Este El cu adevărat cetățuia ta? Te sprijinești, te rezemi cu adevărat de El și te încrezi în El? Sau Îl slujești doar cu buzele?

Dacă împlinești în viața ta primele două versete, restul Psalmului 91 este plin de promisiuni minunate și fantastice pentru tine.

El te va scăpa și te va acoperi

Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciură și de pustiirile ei. El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credințioșia Lui! Psalmul 91:3, 4

Prima din aceste minunate, fantastice promisiuni se găsește în versetele 3 și 4, care vorbesc despre izbăvirea și protecția Domnului.

Atât scutul cât și pavăza sunt instrumente de protecție folosite în timpul bătăliei. Deseori, scutul era suficient de mare pentru a acoperi întreg trupul unei persoane, protejându-l de săgețile dușmanului. Unele scuturi erau mai degrabă rotunde decât plate și ofereau mai multă protecție împotriva săgeților care veneau din dreapta sau din stânga⁷.

Pe de altă parte, pavăza era un scut mai mic, purtat pe braț sau ținut în mână. Era folosit mai mult în luptele corp la corp și asigura protecție din toate părțile în timp ce luptătorul se întorcea pentru a se lupta cu dușmanul⁸.

Această imagine este similară celei din Psalmul 125:2, care spune: „Cum este înconjurat Ierusalimul de munți, așa înconjoară Domnul pe poporul Său...”

Indiferent de situația în care tu și cu mine ne putem găsi, Dumnezeu este pentru noi. Poate pentru noi pare ceva lipsit de nădejde, dar dacă Dumnezeu este pentru noi, cine poate fi împotriva noastră ? (Romani 8:31)

Domnul este cu noi pentru că așa a promis El: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.” (Evrei 13:5) El este dedesuptul nostru pentru că Biblia spune că El ne sprijină cu promisiunile Lui. (Psalmul 119:116) El este și deasupra noastră pentru că în Psalmul 91:4 ni se spune: „El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui.”

Acum întipărește-ți foarte bine această imagine în minte. Dumnezeu este împrejurul tău. El este pentru tine. El este cu tine. El este dedesuptul tău și El este deasupra ta. Diavolul este singurul care cu adevărat este împotriva ta - și atât timp cât tu locuiești în locul ascuns al Celui Preaînalt și ești statornic și neclintit sub umbra Celui Atotputernic, dușmanul nu te poate găsi și nu te poate ajunge.

Dacă toate acestea sunt adevărate, de ce să-ți mai fie frică ?

Nu trebuie să te temi

Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciurma care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua în amiaza mare. O mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia. Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi. Pentru că zici: „Domnul este locul meu de adăpost!” și faci din Cel Preaînalt turnul tău de scăpare... Psalmul 91:5-9

⁷ Merrill F. Unger, Unger's Bible Dictionary (Chicago: Moody Press, 1966) pag. 89

⁸ Unger, pag. 90

Tu și cu mine trebuie să învățăm cum să ne ascundem în Dumnezeu. Dacă învățăm cum să rămânem în acel loc ascuns, îi putem cauza diavolului o cădere nervoasă. Vom putea sta liniștiți urmărindu-l cum încearcă să ajungă la noi, dar nu va putea face acest lucru pentru că noi îi vom fi inaccesibili.

Cu câțiva ani în urmă, Dumnezeu a făcut o mare schimbare în viața mea. La acea vreme, eram deja mântuită și promisem botezul cu Duhul Sfânt, dar încă mă luptam și aveam multe probleme. Apoi, Domnul a început să mă învețe că în prezența Sa se găsește bucurie deplină și că singurul mod în care voi putea vreodată avea stabilitate în viața mea era să locuiesc în prezența Sa.

La acel moment din viața mea, eram atât de sătulă de suișuri și coborâșuri încât tânjeam după stabilitate. Nu mai voiam să fiu un dezastru din punct de vedere emoțional. Nu mai voiam să fiu controlată de circumstanțele prin care treceam. Nu voiam să-mi petrec restul zilelor țipând la diavol. Voiam să-mi continui viața și să pot să primesc și să mă bucur de toate binecuvântările despre care Biblia spunea că sunt ale mele, fiind un copil al lui Dumnezeu.

Când am ajuns în acel punct, Domnul a început să mă învețe despre a locui în prezența Sa. Ani de zile studiasem tot ce s-a putut despre asta și tot mai mult începea ca lucrul acesta să se aplice în viața mea.

Acum, ani mai târziu, nici nu am cuvinte să vă spun ce schimbare a avut loc în viața mea. Am devenit o persoană atât de fericită și atât de stabilă. Asta nu înseamnă că niciodată nu mai am probleme. Asta nu înseamnă că nu mai am parte de bătlăii. Înseamnă însă că în mijlocul problemelor și bătlăiilor vieții, eu pot rămâne în prezența Lui și pot rămâne statornică.

Psalmul 91 nu este doar o lucrare literară inspirativă. Este un adevăr și viața mea dovedește asta.

Dacă înveți să locuiești în locul ascuns, diavolul nu va mai avea brațul întins asupra ta. El nu va mai deține controlul asupra ta.

Când faci din Domnul adăpostul tău și faci din Cel Preaînalt locul tău de scăpare vei putea privi cu ochii răsplătirea celui rău, dar pe tine nicio nenorocire nu te va ajunge.

Nicio nenorocire nu te va ajunge

... de aceea nicio nenorocire nu te va ajunge, nicio urgie nu se va apropia de cor-tul tău. Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale; și ei te vor duce pe mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră.

Psalmul 91: 10-12

Biblia Amplificată subliniază atât de clar prezența acestui înger protector dacă umblăm în ascultare și Îl slujim pe Dumnezeu.

Una din doamnele care lucrează pentru mine stătea într-o zi într-o barcă. Ea tocmai citise și mărturisise versetul 10 care spune că nicio nenorocire nu se va apropia de cortul ei datorită controlului angelic al lui Dumnezeu peste ea. Dintr-o dată, barca a lovit un val, ea a căzut din barcă și s-a lovit la cap de marginea bărcii.

A fost năucită. Ea nu a înțeles cum de a putut proclama și mărturisi un verset despre protecție, și apoi să se rănească. Când L-a întrebat pe Domnul cu privire la asta, El i-a răspuns: „Nu ești moartă, nu-i așa?” Chiar dacă ea nu a privit lucrurile în felul acesta, îngerii Lui au protejat-o.

De câte ori crezi că ai fi fost ucis dacă îngerii lui Dumnezeu nu te-ar fi protejat ? Probabil de mai multe ori decât ai vrea și numai să te gândești!

Nu trebuie să ne plângem pentru lucrurile pe care nu-L vedem pe Dumnezeu făcându-le. Trebuie să-I mulțumim pentru ceea ce El face.

Vei păși peste dușman

Vei păși peste lei și peste năpârca și vei călca peste pui de lei și peste șerpi.

Psalmul 91:13

Luca 10:19 este un verset dat ca referință la acest verset și explică mai departe ce reprezintă leii, năpârcile, scorpionii și șerpii: „Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpioni și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma.”

Leul, năpârca, șarpele și scorpionul, toate îl reprezintă pe dușman. Nouă, Dumnezeu ne-a dat autoritatea să pășim sau să călcăm peste ei. Autoritatea, exousia, pe care El ne-a dat-o e o „autoritate delegată” de către Isus nouă. Dacă alegem să o folosim putem călca peste dușman. Ne-am găsit locul în Dumnezeu când ne asumăm poziția de drept.

Fiindcă Îl iubim

Fiindcă Mă iubește, de aceea îl voi izbăvi; îl voi pune pe înălțimi deoarece cunoaște și înțelege numele Meu [are o înțelegere personală a îndurării, dragostei și bunătății Mele - se încrede și se reazămă de Mine, știind că Eu nicidecum, niciodată nu îl voi părăsi]. Când Mă va chema îi voi răspunde, voi fi cu el în ne-caz, îl voi izbăvi și îl voi onora. Psalmul 91:14, 15 (AMP)

Observați că pentru a ne putea califica pentru binecuvântările și protecția lui Dumnezeu trebuie să avem o cunoaștere personală a numelui Său. Nu putem depinde de o relație cu Dumnezeu prin mama noastră, tatăl nostru sau un prieten. Trebuie să avem noi o relație personală cu Domnul. Trebuie să ne ducem în locul ascuns, în locul tainic și acolo să petrecem timp cu Dumnezeu.

Deseori, noi ne gândim doar la partea din acest pasaj care vorbește despre izbăvire și spunem: „Izbăvește-mă, izbăvește-mă, izbăvește-mă!” Izbăvirea presupune însă un proces. Când avem necazuri, în primul rând, Dumnezeu va fi cu noi în necazul respectiv. El ne va întări și ne va ajuta să ieșim din acel necaz victorioși. Apoi, El ne va izbăvi și ne va proslăvi.

Timp de mulți ani, Dumnezeu a fost cu mine în încercările și necazurile prin care am trecut încercând să-mi depășesc trecutul. Dar când El a început să mă izbăvească, a început să mă și proslăvească.

Când ai probleme, fugi tu la telefon sau la tron? La început poate părea dificil, dar trebuie să ajungi în viața ta în punctul în care să fugi la Dumnezeu și nu la oameni, când ești în necazuri sau trebuie să iei o decizie. Nu ai niciun motiv să apelezi la niște oameni care abia știu ce fac ei, pentru a-i întreba ce ar trebui să faci tu.

Cei mai mulți dintre noi suntem mai mult decât ocupați încercând să ne conducem propriile vieți fără să mai încercăm să-i sfătuim și pe alții.

În schimb, învață să fugi la Dumnezeu. Învață să fugi în acel loc secret, acel loc ascuns, acel loc tainic. Învață să spui: „Doamne, nimeni în afară de Tine nu mă poate ajuta. Depind în totalitate de Tine.”

De multe ori, Dumnezeu va unge pe altcineva care să ne ajute, dar dacă încă de la început apelăm la alții, El este jignit. Trebuie să învățăm să apelăm la Dumnezeu încă de la început și să spunem: „Doamne, dacă vei folosi pe altcineva ca să mă ajute, Tu va trebui să alegi și să ungi acea persoană, pentru că nu vreau ca oricine să încerce să-mi spună ce să fac. Vreau ori să primesc un cuvânt de la Tine, ori nu vreau nimic.”

Cu viață lungă

Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea Mea. Psalmul 91:16

Uneori, e ușor să observi că unele păcate precum alcoolismul, drogurile și promiscuitatea sexuală pot duce la moarte. Tindem însă să ne jucăm cu păcate precum îngrijorarea, anxietatea și raționarea excesivă. Rațiunea noastră le elimină spunând că acestea cu siguranță nu sunt păcate. Și totuși, ele sunt.

Și ele epuizează trupul nostru și duc la o moarte prematură cauzată de atac de cord, ulcer sau hipertensiune.

Însă planul lui Dumnezeu pentru noi e să ne bucurăm de o viață lungă și să experimentăm promisiunile minunate, fantastice ale acestui psalm.

Pe drumul vieții, data viitoare când ești atacat de diavol, pune în practică poruncile din primele două versete ale Psalmului 91 – stai în locul ascuns al Celui Preaînalt, la umbra Celui Atotputernic rezemându-te de El și făcându-L pe El locul tău de scăpare și cetățuia ta.

Urmează indicatoarele

Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră... Marcu 14:28

Iată care sunt indicatoarele pe care le veți întâlni pe cale: **1.** Încrede-te în Dumnezeu și nu te îngrijora; **2.** Nu te teme și nu fi neliniștit; **3.** Aruncă-ți toate grijile și evită raționarea excesivă.

Pentru a nu devia la dreapta sau la stânga, acordă atenție acestor indicatoare. Dacă te vei trezi că ai deviat într-o parte sau în cealaltă, reabilitează-te pentru a nu intra într-o coliziune sau a ajunge într-un șanț.

În călătoria creștină, una din principalele cauze ale devierii de la traseu este îngrijorarea. În Ioan 15:5 Isus a spus: „... despărțiți de Mine nu puteți face nimic.” Meditează la versetul acesta și lasă ca termenul „nimic” să te intrige. Îngrijorarea nu îți poate schimba cu nimic situația. În schimb, o atitudine plină de credință nu se îngrijorează, nu se agită și nu este neliniștită în ceea ce privește ziua de mâine; deoarece credința înțelege că oriunde trebuie să meargă, Isus deja a fost acolo.

Nu e necesar să cunoști și să înțelegi motivele care stau în spatele fiecărui lucru care se întâmplă în viața ta; crede că tot ceea ce ai nevoie să cunoști, Domnul îți va revela. Alege să te bucuri pentru că Îl cunoști pe singurul care cunoaște și face toate lucrurile bine.

A doua parte

VERSETE

VERSETE CARE SĂ TE AJUTE SĂ DEPĂȘEȘTI ÎNGRIJORAREA

Citește și mărturisește următoarele versete care te vor ajuta să trăiești o viață lipsită de îngrijorare.

Neliniștea din inima omului îl doboară, dar o vorbă bună îl înveselește.
Proverbele 12:25

Toate zilele celui deznădăjduit și nenorocit sunt rele [din cauza gândurilor și presimțirilor rele], dar cel cu inima mulțumită are un ospăț necurmat [indiferent de circumstanțe]. (AMP) Proverbele 15:15

Tu îl vei păzi și îi vei menține o pace perfectă și constantă celui a cărui minte [atât în ceea ce privește înclinația cât și caracterul] se bazează pe Tine, pentru că El se dedică Ție, se sprijinește de Tine și nădăjduiește plin de încredere în Tine. (AMP) Isaia 26:3

De aceea vă spun: nu vă îngrijați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Matei 6:25, 26

Nu vă îngrijați, dar, zicând: „Ce vom mânca?” sau: „Ce vom bea?” sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?” Matei 6:31

Nu vă îngrijați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei. Matei 6:34

... grijile și îngrijorările lumii și confuzia acestor vremi și plăcerile și desfătările și falsa încântare și înșelăciunea bogățiilor și pofta și dorințele pasionate pentru alte lucruri se strecoară și înecă și sufocă Cuvântul și acesta devine neroditor. (AMP) Marcu 4:19

Vă las pacea; pacea Mea v-o dau și v-o las ca moștenire acum. Nu v-o dau cum v-o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima și nici să nu se înspăimânte. [Nu vă mai îngăduiți să fiți agitați și deranjați; nu vă mai permiteți să fiți temători, intimidati, lași și nestatornici.] (AMP) Ioan 14:27

Dar eu aș vrea ca voi să fiți fără griji. 1 Corinteni 7:32

Nu vă îngrijați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la

cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus. Filipeni 4:6, 7

Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească. Filipeni 4:8

Și aruncați toate grijile [toate neliniștile, toate îngrijorările, toate preocupările, odată pentru totdeauna] asupra Lui, căci El se îngrijește de voi plin de afecțiune și veghează asupra grijilor voastre. 1 Petru 5:7 (AMP)

RUGĂCIUNE CARE SĂ TE AJUTE SĂ LUPTI ÎMPOTRIVA ÎNGRIJORĂRII

*T*ată, ajută-mă să nu mă îngrijorez. Realizez că îngrijorarea nu mă ajută cu nimic, ci, de fapt, doar înrăutățește situația în care sunt. Ajută-mă să mă gândesc la lucruri bune, care sunt un beneficiu pentru mine și pentru Împărăția Ta.

Doamne, sunt mulțumitor că Tu te îngrijești de mine. Tu ai un plan bun pentru viața mea. Voi începe să urmez pașii pe care Tu mi i-ai arătat pentru a împlini acest plan. Îmi pun încrederea în Tine și în Cuvântul Tău. Arunc toate îngrijorările mele asupra Ta căci știu că Tu te îngrijești de mine.

În numele lui Isus, amin.

RUGĂCIUNE PENTRU A AVEA O RELAȚIE PERSONALĂ CU DOMNUL

Dacă niciodată nu L-ai înviat pe Isus, Prințul Păcii, să fie Domnul și Mântuitorul tău, te invit să faci asta acum. Rostește următoarea rugăciune, și dacă ești cu adevărat sincer în privința ei, vei experimenta o nouă viață în Hristos.

Tată,

Tu ai iubit atât de mult lumea, încât L-ai dat pe singurul Tău Fiu să moară pentru păcatele noastre, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

Cuvântul Tău spune că noi suntem mântuiți prin har, prin credință și aceasta e un dar din partea Ta. Noi nu putem face nimic pentru a câștiga mântuirea.

Cred și mărturisesc cu gura mea că Isus Hristos este Fiul Tău, Mântuitorul lumii. Cred că El a murit pe cruce pentru mine și a purtat toate păcatele mele, plătind prețul pentru ele. Cred în inima mea că Tu L-ai înviat pe Isus din morți.

Îți cer să-mi ierți păcatele. Îl mărturisesc pe Isus ca Domn al meu. Conform Cuvântului Tău, eu sunt mântuit și îmi voi petrece veșnicia cu Tine! Îți mulțumesc, Tată! Sunt atât de recunoscător! În numele lui Isus, amin.

Vezi Ioan 3:16; Efeseni 2:8, 9; Romani 10:9, 10; 1 Corinteni 15:3, 4; Ioan 1:9; 4:14-16; 5:1, 12, 13.

DESPRE AUTOR

JOYCE MEYER este unul din ei mai importanți învățători practici ai Bibliei din lume. Desemnată de către revista *New York Times* ca fiind cel mai bun autor de cărți vândute, ea a scris mai mult de șaptezeci de cărți inspirative, incluzând *The Confident Women* (Femeia încrezătoare), *I Dare You* (Te înfrunt), întreaga colecție de cărți *Battlefield of the Mind* (Câmpul de bătălie al minții), prima sa încercare în ficțiune cu *The Penny* și multe altele. Ea a lansat, de asemenea, mii de învățături audio, precum și o bibliotecă video completă. Programele ei de radio și televiziune *Enjoying Everyday Life* sunt difuzate în întreaga lume. Ea călătorește mult, organizând diferite conferințe. Joyce și soțul ei, Dave, sunt părinții a patru copii și locuiesc în St. Louis, Missouri.

„*Bucură-te în fiecare zi*”, programul ei de televiziune și radio este difuzat în întreaga lume și are o audiență potențială de trei miliarde de oameni. De la lupta ei cu cancerul de sân până la problemele zilnice ale vieții, Joyce Meyer vorbește într-un mod deschis și practic, despre experiențele personale pentru ca alți creștini să se bucure de libertate în viață.

Puteți viziona, în fiecare săptămână, emisiunea „*Bucură-te în fiecare zi*” pe canalul **Alfa Omega TV** (informații despre difuzare: www.alfaomega.tv, la secțiunea ProgramTV).

De asemenea, emisiunile ei pot fi vizionate, atât în limba română, cât și în limba maghiară, online pe www.alfaomega.tv/mediacenter.

Date de contact pentru România:

e-mail: joyce.meyer@alfaomega.tv

telefon: +(40) 256-490.637

adresa de corespondență:

Joyce Meyer, C.P. 1132, Oficiul 8
Timisoara – 300890, România

Mesajele lui Joyce Meyer pot fi vizualizate într-o varietate de limbi la adresa: tv.joicemeyer.org

Sediul central:

Joyce Meyer Ministries

P.O. Box 655

Fenton, MO 63026

U.S.A.

+(1) 636-349.0303

www.joicemeyer.org

Informații recepție satelit Alfa Omega TV:

www.alfaomega.tv/receptie

Oferim gratuit cărți scrise de

JOYCE MEYER

Trebuie doar să ne contactezi la **comenzi@alfaomega.tv**, sau la telefon **0256-284.913**. Ne-ar bucura dacă ne-ai putea scrie și câteva rânduri despre cum vedeți dvs. emisiunile lui Joyce sau alte impresii personale.

Joyce ar fi extrem de bucuroasă să primească mesajele și părerile telespectatorilor.

VORBIND DESCHIS DESPRE...

o nouă serie de cărți scrise de binecunoscuta autoare Joyce Meyer, concentrându-se asupra biruinței în lupta cu emoțiile prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu.

JOYCE MEYER

Intai publicat sub titlu Așază-mă - sunt îngorcat

JOYCE MEYER

JOYCE MEYER

JOYCE MEYER

JOYCE MEYER

JOYCE MEYER

JOYCE MEYER

TOTUL VA FI BINE!

Îngrijorarea este un păcat care îți fură pacea, te epuizează din punct de vedere fizic și poate chiar să te îmbolnăvească. Îngrijorarea este opusul credinței și nu poate să schimbe stuația în care te afli. Dacă ești prins în această capcană periculoasă și încerci să rezolvi singur toate aspectele vieții tale, atunci această carte este pentru tine!

Unul dintre autorii cu cele mai multe cărți vândute, Joyce Meyer prezintă exemple din Scriptură și din viața personală pentru a te ajuta să descoperi cum să arunci cu adevărat îngrijorarea asupra Lui. Aceste adevăruri puternice te vor ajuta să înveți cum să stai la adăpostul lui Dumnezeu și să te bazezi pe El, fără a-ți neglija responsabilitățile. De asemenea, Joyce îți oferă câteva sfaturi despre cum poți să faci față fricii fără temeii și îngrijorării.

Poți învăța cum să te bucuri de viața ta și să fii sigur că viitorul tău este asigurat în Cristos!

DIN ACEEAȘI SERIE PUTEȚI CITI:

Vorbind deschis despre depresie

Vorbind deschis despre descurajare

Vorbind deschis despre frică

Vorbind deschis despre nesiguranță

Vorbind deschis despre singurătate

Vorbind deschis despre stres

Alfa Omega Publishing
ISBN 978-606-8720-02-09